SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 38, П'ЯТНИЦЯ, 21 ВЕРЕСНЯ 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 38, FRIDAY, SEPTEMBER 21, 2012 $1.00

Пам'ятаймо про Україну!

Тло зустрічі в Ялті – розчарування у В. Януковичеві

13-16 вересня у Ялті, в Криму, відбувався дев'ятий форум Ялтинської європейської стратегії (YES), який зібрав майже дві сотні відомих та впливових людей з-понад 20 країн світу, але ледве чи дав підстави говорити про закінчення міжнародної ізоляції України. За рівнем критики, висловленої на адресу нинішньої української влади, цю зустріч дехто з оглядачів уже назвав безпрецедентною.

Оксана Лігостова

ЯЛТА. – Холодний душ від західних політиків чекав на Президента Віктора Януковича на форумі у Ялті. Світові провідники розкритикували його ідею „павзи" у взаєминах України з Европейським союзом, закликали припинити вибіркове правосуддя і тиск на засоби масової інформації і навіть нагадали про сумну долю арабських диктаторів.

Неприємну для В. Януковича тему вибіркового судочинства порушив екс-президент Польщі Олександер Кваснєвський. Він поставив запитання прямо: „Якою є европейська стратегія Президента Януковича і що він збирається робити, аби вирішити проблему вибіркового судочинства та ув'язнення провідників опозиції?".

В. Янукович від відповіді ухилився, заявивши лише, що „шлях реформ це – непростий шлях, але ми його долали і будемо долати". А на уточнююче запитання О. Кваснєвського – яка все-таки його президентська стратегія? – почав перелічувати назви ухвалених кодексів – Податкового, Бюджетного, Кримінально-процесуального.

„Янукович так і не відповів, що збирається робити. Взагалі його промова справила на багатьох закордонних учасників, з якими я говорив, дуже гнітюче враження", – сказав для „Голосу Америки" телефоном із Ялти один з учасників форуму, професор політології Києво-Могилянської академії Олексій Гарань.

„Надзвичайно жорсткою" назвав політолог критику, що прозвучала на відкритті форуму з вуст Комісара з питань розширення ЕС Штефана Фюле. Він говорив про своє розчарування: мовляв, Україна і ЕС стільки часу спільно працювали над Угодою про асоціяцію і над тим, щоб наблизити Україну до Евросоюзу, а тепер усе зупинилося через застосування українською владою вибіркового правосуддя. Ш. Фюле наголосив: поки питання з ув'язненими опозиціонерами не вирішиться, Угоду підписано не буде, бо тут ідеться про підставові европейські цінності, й тому компроміс неможливий.

„Це була дуже жорстка промова, яка, у контрасті з промовою Міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка, виглядала особливо різко", – зауважив О. Гарань.

Ще гострішим, за словами експерта, був виступ колишнього Державного секретаря США проф. Кондолізи Райс. У своїй промові вона згадала про „арабську весну" і у цьому зв'язку нагадала, що авторитаризм не може бути стабільним, і коли спалахує народний гнів, це стає кінцем для диктаторського режиму. „Це велика наука для всіх провідників, котрі сповідують авторитарний стиль керівництва країною. Адже альтернативою поширення демократії буде революція, яка є далеко гіршим сценарієм, аніж реформи", – застерегла К. Райс.

(Закінчення на стор. 13)

Московський „Ґазпром" – засіб політичного тиску на Україну

КРИНИЦЯ, Польща. – 4-6 вересня відбувся щорічний міжнародний Економічний форум, який називають „польським Давосом". На цей раз однією з провідних тем форуму була енерґетична безпека Европи. В цьому контексті експерти з країн Европейського союзу, Росії та України говорили про ситуацію в Українській державі та її взаємини з сусідами. Українській проблематиці була присвячена дискусія з промовистою назвою „Транзит російського газу через Україну. Як запевнити енерґетичну безпеку Европи?".

Модератором цієї дискусії був генеральний директор Фонду національної енерґобезпеки Росії Костянтин Симонов. За його словами, кожної хвилини можна очікувати повторення газової кризи, яка мала місце в 2009 році, коли через російсько-українські суперечки припинився транзит російського газу до ЕС. Росіянин звинуватив Україну за те, нібито вона „з маніякальною впертістю шукає таких варіянтів вирішення газових проблем, внаслідок яких европейці залишаються без російського газу".

Іронізуючи з приводу пляну Туреччини здійснювати транзит азербайджанського газу, К. Симонов запропонував провести на Економічному форумі дискусію на тему: „Туреччина – це такий же головний біль Европи, як і Україна".

Незалежний експерт з питань енерґетики, колишній керівник прес-служби „Нафтогазу України" Валентин Землянський представив чотири можливі сценарії розвитку газових взаємин України з Росією. Найбільш імовірним є так званий інтеґраційний сценарій, тобто той,

(Закінчення на стор. 4)

Відбулася конференція українських музеїв, бібліотек та архівів

Ігор Пилипчук

СТЕМФОРД, Конектикат. – 14-16 вересня в Українському Музеї і Бібліотеці відбулася друга з черги конференція українських музеїв, бібліотек та архівів на території Сполучених Штатів Америки. Першу таку конференцію організував Український Музей-архів у Клівленді, Огайо, у вересні 2011 року.

Головною метою конференції було з'ясувати стан, в якому нині перебувають українські бібліотеки й архіви, та визначити методи і засоби підвищення ефективности їхньої діяльности через активнішу співпрацю та обмін практичним досвідом.

Практичним організатором цьогорічного заходу була куратор Українського Музею і бібліо-

(Закінчення на стор. 2)

Учасники другої конференції українських музеїв, бібліотек та архівів. (Фото: Ігор Пилипчук)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Посольство США спростило свої послуги

КИЇВ. — Завдяки новій системі буде простіше призначати візові співбесіди і здійснювати доставу документів у Посольство США в Україні, повідомили у відомстві. „Нова система більш проста і зручна в користуванні, а оплата одного консульського збору охоплює вартість усіх послуг... Починаючи з 20 вересня 2012 року, всі послуги, включаючи призначення співбесіди, а також доставу пашпортів та інших документів, будуть надаватися особам, які звертаються за візами (аплікантам), без необхідности додаткової оплати за них", – наголошується в повідомленні. Зокрема завдяки нововведенню прохачам не доведеться платити за особистий ідентифікаційний номер (PIN-код) для того, щоб призначити візову співбесіду, а кур'єрська доставка також буде проводитися без додаткової оплати. Розмір консульського збору залишиться колишнім. „Тільки веб-сайт і кол-центр є офіційними засобами надання Посольством США загальної інформації щодо віз, і тільки користуючись ними, можна призначити приватну візову співбесіду", – зауважили представники посольства. Офіційний веб-сайт нової системи для призначення співбесід – www.ustraveldocs.com. Контакти кол-центру: понеділок-п'ятниця: 9.00-21.00 (місцевий час), веб-сайт: http://www.ustraveldocs.com, телефон в Україні: (044) 383-80-66; телефон в США: (703) 988-7107. Нові координати стануть робочими після 20 вересня. *(„Кореспондент")*

Три „Ні" опозиції щодо співпраці з Росією

КИЇВ. — Об'єднана українська опозиція в разі перемоги на виборах готова до співпраці з Росією з широкого кола питань, за винятком трьох, в яких компромісу бути не може, заявив 16 вересня голова ради Об'єднаної опозиції „Батьківщина" Арсеній Яценюк. „Маємо три „Ні": „Ні" Митному союзові, „Ні"– військовому бльокові й „Ні " – російській як другій державній в моїй країні", – сказав він, виступаючи на дев'ятій Ялтинській щорічній зустрічі „YES". Евросоюз вимагає від України відданости европейським цінностям. Коментуючи можливість перегляду газових договорів 2009 року, А. Яценюк висловив упевненість, що „росіяни ніколи не будуть переглядати цю угоду". Він додав, що після ратифікації в 2010 році Харківських угод про зміни в газових договорах Верховною Радою й Президентом Віктором Януковичем, ці документи набули статусу міжнародних угод, і Україна втратила можливість їх перегляду в судовому порядку. *(„Кореспондент")*

Пам'яті загиблих журналістів

КИЇВ. — 16 вересня у Володимирському соборі відбулася Панахида за загиблими журналістами, під час якої були названі імена усіх 64 представників засобів масової інформації, які загинули через свою професійну діяльність. Такий список склала Українська незалежна медіапрофспілка, яка ініціювала захід. Голова Юрій Луканов зазначив, що Молебень пам'яті за загиблими журналістами традиційно проходить за ініціятивою профспілки. „Найгучніша фіґура в цей день – Георгій Ґонґадзе, який дратував владу, й з ним розправилися. Це – найбільш трагічна історія з усіх смертей. Після нього це не зупинилося. На жаль, часи такі конфліктні, я б хотів помилятися, але боюся, що цей список буде доповнено", – сказав Ю. Луканов. Увечері того ж дня на Майдані Незалежности журналісти запалили свічки й хвилиною мовчання вшанували пам'ять засновника „Української правди" Г. Ґонґадзе. 16 вересня виповнилося 12 років з дня зникнення відомого українського журналіста. Крім того, цього ж дня в Україні відзначають День пам'яті журналістів, загиблих при виконанні професійних обов'язків. Церемонії відбулися у Києві, Львові, Харкові, Дніпропетровську, Тернополі та в інших містах. Учасники акції розклали скриньки з написаними іменами загиблих журналістів, а потім символічно їх спалили. Також учасники акції тримали плякат з зображенням Г. Ґонґадзе на білому тлі з написом „12 років цинізму. Скільки ще?". *(„Кореспондент", „Голос Америки")*

Професор з Харкова обраний директором КІУС

ЕДМОНТОН, Альберта. – 1 вересня новим директором Канадського інституту українських студій (КІУС) став історик, професор Харківського національного університету ім. Василя Каразіна Володимир Кравченко. Він є відомим спеціялістом у ділянці української історіографії, автором близько 150 досліджень, у тому числі п'яти монографій.

Новий директор КІУС д-р Володимир Кравченко. (Фото: КІУС)

Проф. В. Кравченко викладав історію в університетах України, Росії, Польщі, США і Канади та був науковим консультантом двох докторів і 12 кандидатів історичних наук. Він є президентом Міжнародної асоціяції гуманітаріїв, брав участь у багатьох міжнародних наукових проєктах.

В. Кравченко є засновником і керівником катедри українознавства та директором Східнього інституту українознавства ім. Ковальських Харківського університету, засновником і головним редактором наукового журналу „Схід-Захід" та членом Національного комітету істориків України.

В. Кравченко був обраний директором КІУС в результаті відкритого міжнародного конкурсу. Новий директор має намір сприяти модернізації українських студій у світі, а також викладати історію та історіографію Східньої Европи в Альбертському університеті.

КІУС

Відбулася конференція...

(Закінчення зі стор. 1)

текар у Стемфорді Любов Волинець. З церковної ділянки відповідну допомогу надавав директор бібліотечного відділу музею о. Іван Терлецький. Фінансову підтримку забезпечили Федеральна Кооператива „Самопоміч" в Ню-Йорку та Федеральна Кредитова Кооператива СУМА в Йонкерсі.

В конференції взяли участь 32 особи. Зокрема вони представляли Український відділ Конґресової бібліотеки у Вашінґтоні (Юрій Добчанський), Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню-Йорку (Світлана Андрушків), Український музей і бібліотеку в Савт-Бавнд-Бруці, Ню-Джерзі (Михайло Андрець і Наталія Гончаренко), Український науковий інститут Гарвардського університету, Масачусетс, (Ольга Алексіць), Український національний музей в Чикаґо (Марія Саєвич) Український музей і бібліотеку в Стемфорді (о. І. Терлецький, та Л. Волинець) та Український музей в Ню-Йорку (Микола Дармохвал).

В конференції також взяли активну участь незалежні професіоналісти з досвідом праці в американських бібліотеках та таких суспільних сферах, як збір пожертв, приватне колекціонування, переведення друкованих видань в електронний вигляд.

Програма конференції була дуже насиченою і охоплювала різноманітні ділянки музейно-архівної діяльности.

Найбільшу увагу учасники приділили таким питанням: кому належать українські архіви – діяспорі чи Україні – і чи повинні вони бути „репатрійовані" до України, як того бажають деякі українські державні організації; як вирішити проблему збереження нових надходжень книжок з приватних колекцій; чи варто надсилати книжки з приватних колекцій до бібліотек України, щоб вирішити проблему місця зберігання; які з сьогодні чинних українських організацій будуть важливими для діяспори в майбутньому; у зв'язку зі зменшенням кількости спонзорів, які з цих організацій заслуговують на підтримку в першу черґу.

Також були висвітлені проблеми документального оформлення архівних надходжень, авторського права, ефективного естетичного оформлення (дизайну) музейних веб-сторінок, комп'ютерної катало́ґізації музейних колекцій, системи катало́ґізації бібліотеки Конґресу і її можливости надавати підтримку україномовним виданням, способи збереження давніших газет і журналів, папір яких напівзнищений часом, шляхом переведення їх в електронний формат.

У своїх висновках учасники конференції схилялися до того, що українські архіви й надалі повинні зберігатися в діяспорі. Досвід свідчить, що відсилання книжок до України в надії на те, що вони там будить комусь потрібні, у більшості випадків себе не виправдовує, хоча є і позитивні винятки.

Найбільш ефективними шляхами поліпшення праці українських музеїв та архівів були визнані залучення архівних матеріялів до шкільних програм та необхідність обміну можливостями і ресурсами українських архівів. Практичною реалізацією останнього є рішення створити неформальний консорціюм українських музеїв і архівів Північної Америки та спільного веб-сайту, де члени консорціюму будуть поміщувати інформації про архіви в їхніх установах. Цей веб-сайт матиме інтернет адресу www.uhcna.org і буде активований найближчим часом.

Сам факт проведення цієї тематичної конференції є позитивним явищем в житті діяспори, яке свідчить не лише про назрілу проблему, але й про те, що є чимало людей, готових співпрацювати для її вирішення. Організаторам і учасникам конференції вдалося подолати складнощі, відомі більшості українських організацій, і залучити достатню кількість людей та знайти джерела фінансування (дехто приїхав за власний рахунок). Спільний катало́ґ ресурсів, про створення якого домовилися учасники конференції, є практичним свідоцтвом того, що зусилля, час і досвід учасників та гроші спонзорів не залишаться тільки ще одним записом в українських архівах.

Наступна, третя, подібна за темою конференція запланована на жовтень 2013 року в Українському Національному Музеї в Чикаґо.

А тим часом культурне життя в українському Стемфорді триває. В неділю, 25 жовтня, Музей і Бібліотека офіційно святкуватимуть свій 75-річний ювілей. Вони були засновані 5 вересня 1937 року Єпископом Константином Богачевським і є найстаршими з українських культурних інституцій Америки. На святі виступить шанований в усій нашій громаді гість з України – Єпископ Борис Ґудзяк.

НА ТЕМИ ДНЯ

Україна послаблює російський газовий зашморг

Сергій Горицвіт

Приємні й радісні події у житті українців стали надзвичайною рідкістю. Тож буденний день 5 вересня багатьом запам'ятається, як крок до зміцнення економіки, а відтак і незалежности держави. Цього дня державна компанія „Чорноморнафтогаз" почала промислову експлуатацію Одеського родовища природного газу на шельфі Чорного моря. А команду пустити газ на одній з трьох глибоководних свердловин дав з головної диспетчерської „Укртрансгазу" в Києві особисто Президент Віктор Янукович – через прямий етер Першого телевізійного каналу України.

Коли над плавучим буровим механізмом „Петро Годованець" спалахнув велетенський смолоскип, радісні усмішки осяяли не лише причетних до цієї події, а й усіх телеглядачів.

Представники компанії „Нафтогаз України" доповіли главі держави, а водночас і всім громадянам країни, що видобуток газу на шельфі Чорного й Озівського морів стане пріоритетом нашої енерґетичної галузі. Усвідомлення державним керівництвом цього факту ми чекали впродовж двох десятиліть нашої залежности від російського „Ґазпрому", який веде з Україною безперервну газову війну. Запаси лише Одеського родовища сягають 21 млрд. кубометрів вуглеводів.

Облаштування Одеського і Безім'янного родовищ дозволить вже у 2013 році видобувати понад 600 млн. кубометрів газу, а наступного року вийти на рівень річного видобутку понад 1 млрд. кубометрів. До цього додасться ще газ з нових свердловин родовища „Рунівщина" у Полтавській області, де запаси блакитного палива обчислюються в 7.9 млрд. кубометрів.

Звичайно, наша енерґетична незалежність наступить не завтра, але відрадно, що досить рішучий крок до неї зроблено. Уже маємо виготовлені у Сінґапурі на замовлення України дві сучасні морські бурові машини, невдовзі до них додадуться ще три. Опанувати новітню технологію газовидобутку українцям допомагають фахівці з Америки, Данії та Румунії. Буровики запевнюють, що під Одесою шість свердловин постачатимуть газ трубами до кримської газотранспортної системи, і вже за два роки Крим буде забезпечений блакитним паливом вітчизняного видобутку. Загалом до 2015 року на шельфі Чорного та Озівського морів буде діяти сім нових родовищ і дообладнано два діючих. Тож Україна буде відігравати дедалі відчутнішу ролю серед провідних енерґетичних держав світу.

Звичайно, все це не порадує наших північних сусідів, які прагнуть якомога тугіше затягнути на шиї України свій газовий зашморг. Нині вони найбільше заклопотані своїми газотранспортними проектами „Південний потік" і „Північний потік" в обхід України, прагнучи позбавити її можливости бути експортером

Буровий механізм на українському шельфі Чорного моря. (Фото: censor.net.ua)

російського газу до Европи. Не подобається Росії і самостійне освоєння українцями шельфу Чорного та Озівського морів.

Згадаймо, як навесні цього року „Ґазпром" заявив Україні, щоб вона навіть не думала про самостійний видобуток газу. Натомість він вкотре запропонував нам створити спільне підприємство, яке буде освоювати українську ділянку шельфу. До речі, домовленість про створення такого спільного підприємства була досягнута ще у грудні 2010 року. З того часу відбулося більше 10 зустрічей, які не дали ніякого конкретного результату.

Незалежні експерти уже давно застерігають українську владу, що в енерґетичних питаннях не варто покладатися на комерційні структури й фірми, за якими стоїть російський капітал, бо вони аж ніяк не зацікавлені в серйозному підході до чорноморського шельфу. Водночас треба надійно захищати власний газовидобуток від впливу й втручання Росії. Західні компанії готові вкладати мільярдні інвестиції у видобуток нафти й газу на українському морському шельфі, з прицілом на довгі роки. Та й техніку і технології вони мають, які росіянам і не снилися.

Схоже, що останнім часом влада прислуховується до таких думок і орієнтуватися стала не на Схід, а на Захід. Будемо сподіватися, що з часом своїми запасами газу на глибоководних ділянках чорноморського шельфу ми зможемо не лише себе забезпечити, але і поділитися з сусідніми країнами. Серед тих, хто нині працює заради здійснення цієї мети, і екіпаж бурової машини, якій дали назву „Незалежність". Покищо маємо лише першу спробу послабити російський газовий зашморг.

Одеса

Заява Уряду США з приводу нападу у Бенґазі

КИЇВ. — „Я рішуче засуджую нечуваний напад 11 вересня на наше дипломатичне представництво у Бенґазі, який забрав життя чотирьох американців, включаючи посла Криса Стівенса, – сказав Президент Барак Обама. – Вони вособлювали відданість Америки свободі, справедливості й партнерству з країнами і народами по всьому світу, і так відрізняються від тих, хто безсердечно позбавив їх життя".

„Я наказав посилити заходи безпеки у наших дипломатичних установах по всьому світу. У той час, як США відкидають спроби принижувати релігійні погляди інших людей, ми всі повинні недвозначно виступити проти такого безглуздого насильства, що забрало життя цих державних службовців. В особистому пляні К. Стівенс був хоробрим і зразковим представником США. Його спадок житиме усюди, де люди прагнуть свободи і справедливости. Ті відважні американці, кого ми втратили, є прикладом винаткового служіння і жертовности, які наші цивільні громадяни демонструють щодня у світі", сказав Б. Обама.

Того ж дня Секретар Державного департаменту Гілларі Клінтон заявила: „ З глибоким сумом я повідомляю про загибель чотирьох американських службовців 11 вересня у Бенґазі, Лівія. Серед них були Посол США у Лівії Крис Стівенс і офіцер служби інформаційного менеджменту дипломатичного корпусу США Шон Сміт. Про двох інших загиблих ми покищо повідомляємо їхніх найближчих родичів. Наші серця линуть до їхніх родин і колеґ.

„Я мала честь приймати присягу К. Стівенса, коли він обійняв свою посаду в Лівії усього декілька місяців тому. Це призначення було останнім у його більш ніж двадцятирічній присвяті себе справі зміцнення зв'язків з народами Близького Сходу і Північної Африки, яка почалася для нього з місії добровольця Корпусу миру у Мароко – сказала Г. Клінтон. – Всі американці, кого ми втратили внаслідок учорашнього нападу, принесли найбільшу жертву. Ми засуджуємо злочинний брутальний напад, що забрав їхні життя, які вони присвятили допомозі лівійському народові у справі здобуття кращого майбутнього". *(Посольство США в Україні)*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Кримчани вже менше хочуть до Росії

СИМФЕРОПІЛЬ. — Автори дослідження, оприлюдненого 12 вересня, кажуть, що кількість прихильників автономії у складі Росії зменшується з 2011 року. Вперше за 21 рік незалежности кількість кримчан, які хочуть бачити півострів автономією в складі України, склала 40 відс., і перевищила кількість тих, хто бажає бачити його російською автономною одиницею (38 відс.), свідчить нове соцопитування, зроблене на замовлення ООН. Дослідження, яке замовило Представництво Програми розвитку ООН у Криму, провела компанія „Research & Branding Group". „Перша половина поточного року стала переломною у сприйнятті населенням Криму політико-правового статусу півострова, – йдеться у підсумках дослідження. У порівнянні з червнем 2011 року, питома вага прибічників автономного статусу Криму у складі Росії зменшилась на 15 відс. (до 38 відс.) на користь прибічників кримської автономії у складі України, чисельність яких виросла на 14 відс. (до 40 відс.)". Опитування тривало в травні-червні цього року. В ньому взяли участь 1,200 осіб віком від 18 років з різних районів Криму. Населення Кримського півострова – близько 2 млн. осіб. За даними перепису 2001 року, 58.5 відс. з них – росіяни, 24.3 відс. – українці, 12.1 відс. – кримські татари, решта – представники інших національностей. *(Бі-Бі-Сі)*

Україна зменшує імпорт газу з Росії

КИЇВ. — Україна 14 вересня надіслала „Ґазпромові" заяву на 2013 рік про закупівлю російського газу в обсязі 24.5 млрд. кубометрів, що вдвічі менше обсягів, прописаних в угоді 2009 року. „Ми подали заяву в терміни, вказані у вимогах контракту, – наприкінці липня. І наші пляни ми будуємо, виходячи з тієї заяви, яку направили", – цитує видання Міністра енерґетики і вугільної промисловости Юрія Бойка, який заявив напередодні про наміри України скоротити експорт. Згідно з контрактом від 19 січня 2009 року, у 2013 році поставки російського газу в Україну повинні досягти 52 млрд. кубометрів (мінімальний рівень – 41.6 млрд. кубометрів). Але Київ з моменту підписання угоди вимагає перегляду ціни на газ, яка висока навіть за мірками експортних контрактів „Ґазпрому". У II кварталі вона склала 425 дол. за 1,000 кубометрів, а в IV кварталі підвищиться до 432 дол. „Ґазпром", незважаючи на ризик втратити найбільшого споживача газу в особі України, не поспішає йти на поступки. Він не раз заявляв, що у разі невиконання зобов'язань з обсягів закупівель може подати судовий позов. Але санкцій досі не було, хоча і у 2011 році „Нафтогаз" вибрав значно менше договірного обсягу. За затвердженим 20 червня урядом прогнозним балансом надходження та розподілу газу на 2012 рі, НАК „Нафтогаз України" поточного року збирається імпортувати 27 млрд. кубометрів газу, структура Дмитра Фірташа „Ostchem Holding Ltd." – ще 8.1 млрд. кубометрів. Загальний обсяг споживання газу цього року складе 62.9 млрд. кубометрів, з яких 20.9 млрд. кубометрів – це газ власного видобування, а 7 млрд. кубометрів передбачається відібрати з підземних сховищ. *(„Укрінформ")*

Промислове виробництво впало

КИЇВ. — Промислове виробництво України в серпні 2012 року зменшилося на 4.7 відс. порівняно з серпнем 2011 року, – повідомила 17 вересня Державна служба статистики. За її даними у січні-серпні промислове виробництво зменшилося на 0.4 відс. порівняно з таким же періодом 2011 року, а в серпні 2012 року у порівнянні з липнем цього ж року показник скоротився на 1.8 відс. У липні 2012 року промвиробництво у порівнянні з липнем 2011 року скоротилося на 0.9 відс. Україна – великий експортер сталі, і одним з головних факторів, які впливають на падіння виробництва, стала криза еврозони. *(Бі-Бі-Сі)*

АМЕРИКА І СВІТ

„USAID" припиняє роботу в Росії

ВАШІНҐТОН. — Аґентство США з міжнародного розвитку (USAID) завершує свою діяльність в Росії, повідомив 19 вересня Державний департамент. „США нещодавно дізналися про рішення російського уряду покласти край діяльності „USAID" в Росії. Ми дуже пишаємося тим, чого досягла „USAID" в Росії за останні два десятиліття, і ми продовжимо працювати з нашими партнерами і співробітниками над тим, щоб відповідально завершити програми „USAID" або передати їх", – йдеться в заяві офіційного представника Держдепартаменту США Вікторії Нюленд. „Хоча фізична присутність „USAID" в Росії підійшла до кінця, ми, як і раніше, прихильні завданню підтримки демократії, прав людини та розвитку здорового громадянського суспільства в Росії. Ми прагнемо продовжувати співпрацю з російськими неурядовими організаціями", – наголошується в документі. Правозахисники називають згортання роботи аґентства тривожним сиґналом і висловлюють побоювання, що слідом за „USAID" згорнути свою роботу в Росії будуть змушені інші закордонні некомерційні організації. *(Бі-Бі-Сі)*

Нагорода для провідника опозиції з Бірми

ВАШІНҐТОН. — Провідник бірманської опозиції Авн Сан Су Чжі 18 вересня прибула з візитою до США. У Вашінґтоні їй вручать золоту медалю Конґресу – найвищу цивільну нагороду США. Медалю вручають за надзвичайний внесок у розвиток суспільства. Медалю отримували, як громадяни США, так і діячі, які прислужились світові. Серед них – Президенти США Рональд Рейґан та Гері Труман, винахідник Томас Едісон, співак Френк Сінатра, британські прем'єри Вінстон Черчіль та Тоні Блейр, мати Тереза і багато інших. Це друга закордонна подорож бірманської діячки після двох десятків років, які вона провела під домашнім арештом. Свою візиту Авн Сан Су Чжі розпочала відвіданням Вашінґтону. Вона також побуває у Ню-Йорку, штатах Кентакі та Індіяна. Візита Авн Сан Су Чжі до США проходить у час, коли уряд Барака Обами розглядає можливість послаблення санкцій проти уряду Бірми, відзначаючи покращення ситуації у цій країні за останній рік. За минулий рік Авн Сан Су Чжі пройшла шлях від політичного в'язня і найбільш відомого дисидента до члена парляменту. Її звільнення з-під багаторічного домашнього арешту у 2010 році, проведення виборів у тому ж році і звільнення десятків інших політичних в'язнів стало знаком політичної відлиги у Бірмі. 20 років до того, у 1990 році, США наклали на країну санкції – після того, як військова хунта відмовилась передати владу демократично обраному парляментові, розігнавши демократичні протести. *(„Голос Америки")*

Леґалізація чужоземних працівників

РИМ. — В Італії почалася кампанія леґалізації чужоземних працівників, які працюють у країні незаконно. У перший день кампанії, 15 вересня, нелеґали подали 4,547 заяв, при цьому українці опинилися на третьому місці за кількістю заяв на леґалізацію. Як повідомляє місцеве видання „Українська газета", процедура амнестії нелеґальних працівників, яку проводить Міністерство внутрішніх справ Італії, буде тривати лише місяць. Для леґалізації своїх працівників роботодавцям буде потрібно надіслати спеціяльні заяви, сплативши за кожного нелеґала одноразовий внесок вартістю 1,000 евро. За підсумками першого дня кампанії, на леґалізацію претендують 379 робітників та 2,900 працівників домашньої прислуги. За даними міністерства, найбільше заяв стосувалися нелеґалів з Індії (843 заяви), Банґладеш (685) та України (493), а також працівників з Китаю (489), Єгипту (478) і Мароко (351). Наразі в Італії проживає і працює понад 500 тис. українців. При цьому 39.3 відс. громадян України заробляють в Італії менше 700 евро в місяць, а решта отримують від 700 до 1,200 евро на місяць. Доходи 6.7 відс. українців в Італії перевищують 1,200 евро на місяць, що є середнім рівнем доходів у країні. Нагадаємо, у серпні в Італії офіційно набув чинности закон, який передбачає більш жорсткі санкції щодо працедавців нелеґальних міґрантів і до самих нелеґалів. *(„Кореспондент")*

Европейське українство занепокоєне Україною

До багатьох наших публікацій, в яких звучить небезпідставна тривога за долю української демократії, сьогодні долучаємо текст звернення від 10 вересня провідників українських громадських організацій в різних европейських країнах до Президента України Віктора Януковича, Верховної Ради і Уряду Української держави – з приводу подальшого зазіхання влади на свободу слова в Україні.

Невдовзі в Україні відбудуться вибори до Верховної Ради. Очільники держави постійно наголошують на прагненні України інтеґруватися в об'єднану Европу, а тим часом свобода слова в країні піддається безпрецедентному тискові. Зокрема влада вдається до спроб паралізувати діяльність єдиного в Україні незалежного телевізійного каналу „ТВі", зумисне довести його до банкрутства, а до його керівника Миколи Княжицького застосувати сумнозвісне вибіркове „правосуддя", котре насправді є політичним переслідуванням

З українських засобів масової інформації ми знаємо, що Національна рада України з питань телебачення та радіомовлення вимагає від кабельних операторів незаконно вимикати сигнал „ТВі", усувати його з своїх найпривабливіших для глядача телевізійних програм.

Більшість з нас у найближчому майбутньому повернеться в Україну. Чим держава зустріне нас? І кого ми знайдемо в ній? Безмовних, наляканих людей чи творчих особистостей, що прагнуть розвиватися і розвивати свою країну?

Змінити хід історії неможливо. Україна стала на шлях демократії, її життя перебуває перед очима усього світу. Зважте на це і поверніться обличчями до демократичних цінностей.

Марія Гаврилюк („Українська европейська перспектива", Прага, Чехія);
Олег Гуцько (Асоціяція українців в Португалії „Собор");
Денис Перцев (Товариство Українців у Фінляндії);
Ірина Ястреб (Український Дім, Дюссельдорф, Німеччина);
Олександер Яворський (Асоціяція Українців в Ірляндії);
Іван Онищук (Асоціяція „Християнський Рух українців у Португалії");
Наталя Равн-Крістенсен (Українська Громада у Норвегії);
Оксана Вербицька (Асоціяція ASORECAST, Вільяробледо, Еспанія);
Микола Сернецький (Асоціяція „Україна", Еспанія);
Ольга Вдовиченко (Італійсько-українська культурно-просвітницька асоціяція „Надія", Брешія, Італія);
Юрій Журавель (Організація „Оберіг", Венеція-Местре, Італія);
Ігор Пархуць (Асоціяція українських працівників в Комо, Італія);
Олександер Двоєконко (громадський діяч, Саратов, Росія).

КУК закликає припинити переслідування опозиції

ОТАВА. – 24 серпня Конґрес Українців Канади (КУК) звернувся до уряду України з закликом припинити кампанію залякування і політично мотивованого вибіркового правосуддя після останнього вироку Печерського районного суду колишньому міністрові внутрішніх справ та провідникові опозиції Юрієві Луценкові.

Засудження Ю. Луценка на дворічний термін продовжує тенденцію упередженого судового переслідування ключових опозиційних особистостей слідом за боротьбою на президентських виборах 2010 року, вважає КУК.

Засудження Ю. Луценка є прикладом того, як судова система України використовується, щоб зганьбити та примусити мовчати опозиційних політиків. Після засудження до чотирьох років позбавлення волі за нібито сприяння своєму водієві в отриманні житла і підвищенні пенсії та нецільовому використанні бюджетних коштів Ю. Луценко засуджений ще на два роки ув'язнення за „недбалість" при розслідуванні справи отруєння колишнього Президента Віктора Ющенка. Таке придушення опозиції є підставою для серйозного занепокоєння, стверджує КУК.

КУК вимагає негайного звільнення Ю. Луценка та Ю. Тимошенко перед жовтневими виборами до Верховної Ради України.

Московський „Ґазпром"...

(Закінчення зі стор. 1)

на якому наполягає Росія – входження України в Евразійський митний союз. Експерт припустив, що ЕС може схвалити такий розвиток подій, оскільки він ґарантуватиме европейцям стабільний транзит російського газу через внутрішньо нестабільну Україну. На думку В. Землянського, „інтеґраційний" варіант для України найімовірніший тому, що саме такий сценарій своїми діями підготувало політичне керівництво Української держави.

Як вихідця з України, народженого в Одесі, на форумі представили Марата Тертерова, директора Европейського геополітичного форуму (Брюссель). Сам він сказав, що народився не в Україні, а в Радянському Союзі, і що він одесит, але не українець. За словами М. Тертерова, Україна добровільно схиляється до економічної інтеґрації з тим евроазійським реґіоном, який пропонує Росія.

Думки, висловлені, під час дискусії „Транзит російського газу через Україну", дуже критично оцінив експерт з українського аналітичного центру „НОМОС" Михайло Гончар. З трибуни Економічного форуму в Криниці він назвав тези про нестабільність України як партнера для ЕС „ґазпромівською пропаґандою".

В коментарі для Радіо „Свобода" М. Гончар пояснив: „Ця панель була наповнена різноманітною мітологією „Ґазпрому", а найважливіший з точки зору „Ґазпрому" міт – це той, що Україна є ненадійною транзитною ланкою і газові кризи, зокрема криза 2009 року, спричинені Україною". На думку М. Гончара, „ґазпромівська пропаґанда" в Европі можлива тому, що в Европейському союзі дотепер не дали чіткої відповіді на те, хто і чому спричинив газову кризу 2009 року. Мовчання ЕС – це сприятливий ґрунт для пропаґування Росією неґативних псевдопрогнозів щодо України. Навіщо ж на европейських форумах деякі експерти озвучують такі псевдопрогностичні сценарії для України? М. Гончар вважає, що таким чином Росія підсуває европейцям небезпечну для України думку. „Пропонується легкий, простий, примітивний варіянт – віддайте все на відкуп Росії, і коли українська газотранспортна система буде зінтеґрована з російською, ґазпромовською, тоді не матимете жодних проблем", – зауважив М. Гончар. А тим часом зима 2012 року показала, що „Ґазпром" неспроможний виконати свої зобов'язання щодо ЕС без українських підземних газосховищ. Саме тому ґазпромівці вигадують і поширюють різні міти про ненадійність України, й про те, що українську газотранспортну систему треба віддати „Ґазпромові", щоб вирішити енерґетичні проблеми ЕС.

Як модератор дискусії „Американський LNG проти російських газогонів. Хто переможе в Европі?". М. Гончар наголосив на нових перспективах европейського газового ринку, пов'язаних з плянами США експортувати в Европу американський скраплений газ. „Йдеться про колосальний потенціял американського скрапленого газу на світовому ринку, – підкреслив М. Гончар. – Не весь цей газ піде на европейський ринок, частина – на азійський, проте цей сценарій стане реальністю вже через три-чотири роки. Чинник американського скрапленого газу вже тепер впливає на настрої на европейському газовому ринку. Балтійські держави та Україна зацікавлені в тому, щоб американський скраплений газ постачався у термінали на їхніх територіях". *(Радіо „Свобода", „Голос Америки, УНІАН)*

Чому США приховували правду про вину Москви у жертвах Катині?

Як уже повідомлялося (див „Свободу" з 14 вересня, ч. 37) у США побачили світ архівні документи, котрі засвідчують, що Білий Дім знав про страшну масакру, здійснену енкаведистами в Катині – вбивство багатьох тисяч беззбройних польських офіцерів, – але свідомо замовчував цей кривавий злочин Москви. Нижче вміщуємо докладніший матеріял на цю ж тему.

Василь Зілгалов
Радіо „Свобода"

ПРАГА. – 4 вересня Генеральний прокурор Росії Сергій Фрідинський відмовився коментувати для преси повідомлення про те, що Національний архів США оприлюднив близько тисячі сторінок документів про масові розстріли радянськими енкаведистами польських офіцерів та польської еліти у 1940 році в Катині, неподалік від російського Смоленська. Йдеться загалом про майже 22 тис. убитих.

Публікація цих документів свідчить, що в США знали ще у 1943 році про злочини НКВД у Катині 1940 року, але не хотіли публічно звинувачувати СРСР у цих злочинах.

З оприлюднених документів Національного архіву США щодо польських жертв Катині від рук НКВД випливає, що у травні 1943 року привезені німцями в ліс під Катинню американські військовополонені капітан Дональд Стюарт і підполковник Джон Ван-Фліт переконалися про головну ролю у розстрілах саме каральних формацій Москви. Характер поховань, речові докази, документи з могил розстріляних поляків засвідчували те, що ці люди були вбиті задовго до приходу німців до Смоленська.

Американські військовополонені змогли передати інформацію про жертви Катині секретними каналами начальникові армійської розвідки США Клейтонові Біселові, який надав подробиці про це Білому дому. Однак, як свідчать опубліковані нині в США документи, Президент Френклін Делано Рузвельт не захотів тоді ускладнювати стосунків з Йосифом Сталіним і сердити диктатора СРСР. Документи також свідчать, що тема Катині стала по гарячих слідах предметом публічного обговорення в Конґресі США, і конґресмени вирішили не засуджувати Білий Дім за приховування від американців та світу інформації про злочини НКВД в Катині, посилаючись на „особливі обставини" війни та союз з Москвою.

І хоча американський історик Ален Пол вважає, що оприлюднення Ф. Д. Рузвельтом інформації про Катинь та принциповіша позиція США щодо СРСР могли б врятувати тоді Польщу від тяжкої участи, та все ж дехто з істориків має іншу точку зору. Як, наприклад, професор з університету Арізони Марк фон Гаґен, який зазначає: „Це не єдиний випадок, коли реалії війни змусили Рузвельта приховати від свого народу правду, так само було й з інформацією про нацистські табори смерти. Вважалося, що бомбардування авіацією США залізничних під'їздів до цих таборів лише відволіче сили від швидшого розгрому нацистів. Тому в Білому Домі вирішили не казати правди своїм громадянам про жахи таборів смерти. А оприлюднення правди про Катинь тоді могло зашкодити координації спільних зі Сталіним воєнних дій проти Німеччини і Японії, та при цьому аж ніяк не полегшило б долі Польщі".

Американський громадянин Франц Ґерцоґ, батько якого загинув 1940 року в Катині, вважає, що владі США не з руки було шукати документи про правду Катині й після війни. Навіть тоді, коли Михайло Горбачов у 1990 році визнав вину СРСР за жертви поляків у Катині і вибачився перед Варшавою. Листування Ф. Герцоґа з Держдепартаментом США також оприлюднив Національний архів у Вашінґтоні.

Вже згаданий М. фон Гаґен з цього приводу зауважує, що це, можливо, було пов'язане із нестабільністю „політичної ситуації в Німеччині після війни, оскільки ультранаціоналістичні настрої в державі були досить сильними і Вашінґтон явно не бажав їм підігрувати, солідаризуючись відкрито з послідовними запевненнями німців, що бойню в Катині влаштував Сталін".

Документи також свідчать, що й британська влада на чолі з Вінстоном Черчілем знала правду про Катинь і повідомляла про це у Вашінґтон в тому ж 1943 році. Йдеться про дуже детальний звіт помічника Черчіля Овена О'Меллі щодо злочинів НКВД у Катині, який також є серед розсекречених у США документів.

Канада присилає в Україну 500 спостерігачів

Як уже повідомлялося (див. „Свободу" з 31 серпня) Уряд Канади повідомив 9 серпня про своє рішення надіслати до України на час виборів до Верховної Ради у жовтні цього року 500 офіційних спостерігачів, що ще раз засвідчило особливу увагу канадського суспільства до України і теперішніх проблем її демократичного розвитку. Нижче вміщуємо докладніші інформації щодо цієї важливої для України справи.

КИЇВ. – Уряд Канади фінансує найбільшу в її історії місію незалежних спостерігачів (Mission Canada) з метою якнайактивніше підтримати демократію в Україні. У рамках цієї місії до Києва прибуло понад 60 досвідчених спостерігачів на довший час, котрі напередодні і під час жовтневих виборів працюватимуть у різних реґіонах України. Слідом за цією групою прибудуть ще 365 короткотермінових спостерігачів перед самими виборами.

Окрім цього, Канада надсилає 10 довготривалих і 60 короткотермінових спостерігачів до складу багатосторонньої місії, яка формується Організацією безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ).

Довготривалі спостерігачі діятимуть в кожній з 24 областей України та в Автономній Республіці Крим, а також у двох муніципальних адміністративних реґіонах – Києві і Севастополі. Їхнє завдання – спостерігати за тим, в якій мірі виборчий процес відповідає законам України і міжнародним демократичним стандартам.

Канадська місія співпрацюватиме з різними багатосторонніми місіями, водночас залишаючись саме по-канадськи причетною до завдань демократичного розвитку України.

Усі довготривалі спостерігачі від канадської місії акредитовані Центральною виборчою комісією України.

„Така велика кількість спостерігачів є відображенням особливих і вже традиційних взаємин Канади з Україною, і ще раз підкреслює нашу зацікавленість надати будь-яку можливу допомогу для зміцнення демократичних процесів та інституцій в Україні", – сказав Посол Канади в Україні Трой Лулашник.

Анна Шиптур, координатор довготривалих спостерігачів від канадської місії, зазначила: „Багато наших спостерігачів походять з українсько-канадської громади, володіють українською і російською мовами та мають великий досвід спостереження за виборами в інших країнах світу. Кожна команда складається з двох осіб: чоловіка та жінки, а їхнє знання мови, країни, а також виборчий досвід ретельно перевірялися. Ми надамо незалежне підтвердження стосовно того, чи виборчий процес і голосування в Україні були вільними і справедливими".

Вона додала, що початкова група вже перебуває в Україні понад місяць і провела консультації з основними зацікавленими сто-

(Закінчення на стор. 12)

АМЕРИКА І СВІТ

Нападник-смертник здійснив атаку

КАБУЛ, Афганістан. — Неподалік столиці Афганістану Кабулу нападник-смертник заатакував мікроавтобус з чужоземцями. Загинуло щонайменше 12 осіб. Поліція повідомила, що щонайменше дев'ятеро чужоземних робітників, їх афганський водій і двоє афганців загинули 18 вересня у районі кабульського летовища. Нападник підірвав автомобіль з вибухівкою поруч мікроавтобуса на головній дорозі до летовища. Афганські офіційні особи заявили, що чужоземці, включно з громадянами Південної Африки і Росії, працювали для приватної компанії на летовищі. Відповідальність за атаку взяло на себе афганське повстанське угруповання „Гезбі-іслямі". Як сказано, атаку здійснила жінка у відповідь на антиіслямський фільм. Аматорське відео, яке виготовлено у США і в якому висміяно пророка Мухаммеда, викликало протести у всьому світі, включно з Афганістаном. Тим часом 18 вересня НАТО підтвердило повідомлення про зменшення спільних акцій з афганськими силами безпеки у зв'язку з рядом атак проти чужоземних військ та оприлюдненням антиіслямського відео. *(„Голос Америки")*

Критикують закон про наклеп

ПАРИЖ. — 18 вересня Верховна Рада України у першому читанні ухвалила законопроєкт, який передбачає запровадження кримінального покарання за наклеп, зокрема й у вигляді обмеження волі на термін до трьох років. Міжнародна правозахисна організація „Репортери без кордонів" цей законопроєкт засуджує та вимагає його відхилення. Про це йдеться в заяві організації, оприлюдненій 19 вересня на офіційному сайті. „Україна повернеться на 11 років назад, якщо парлямент схвалить повторне включення наклепу у Кримінальний кодекс. Це суперечить загальносвітовій тенденції і буде очевидним порушенням міжнародних конвенцій, які Україна ратифікувала", серед таких конвенцій – Европейська конвенція з прав людини та Міжнародний пакт про політичні та громадянські права. Вони також закликають Еврокомісара з питань розширення і політики сусідства Штефана Фюле роз'яснити українському урядові, що ухвалення цього закону буде несумісним з подальшою асоціяцією з Европейським союзом. *(„День")*

Іран визнав військову присутність у Сирії

ТЕГРАН, Іран. — Голова корпусу стражів іслямської революції в Ірані бриґадний генерал Мохамад Алі Джафарі 16 вересня вперше публічно визнав, що члени елітного підрозділу „Кудс" у складі корпусу діють у Сирії в якості радників. За його словами, їхня присутність у Сирії не означає, що Іран проводить у цій країні бойові акції. Іран є найважливішим союзником уряду Сирії у реґіоні. Сирійські повстанці та їхні прибічники вже давно звинувачують Іран у наданні військової допомоги владному режимові. *(Бі-Бі-Сі)*

Папа Римський закликав до миру в Сирії

БЕЙРУТ, Ліван. — Папа Бенедикт XVI, завершуючи 16 вересня свою візиту на Близький Схід у Бейруті, закликав християн реґіону до миру та протидії „похмурому шлейфу смерти та руйнування" у світі. Понтифік зустрівся з християнськими провідниками країни та провів Службу Божу на березі моря у Бейруті, де зібрались близько 350 тис. вірян, зокрема провідники християнської та мусульманської громад Лівану. Головною темою візити Бенедикта XVI до Лівану стала проблема миру між релігійними групами на Близькому Сході. Він закликав християн не залишати реґіон, незважаючи на війни та тиск з боку радикальних іслямістів. Виступаючи перед сотнями тисяч осіб, Папа закликав мусульман та християн жити пліч-о-пліч без ненависти. Під час Служби Божої Бенедикт XVI молився зокрема і про припинення насильства у Сирії, де вже майже півтора року триває кривавий громадянський конфлікт. „Нехай Господь дарує вашій країні, Сирії та всьому Близькому сходові мирні серця, мовчання зброї та завершення будь-якого насильства", – сказав він. Це перша поїздка Папи до Лівану з часів візити Івана-Павла II у 1997 році. Протягом всього маршруту Папи його зустрічали захоплені люди, які розмахували прапорами Лівану та Ватикану. *(Бі-Бі-Сі)*

Утворення владної династії

В Україні з'являються ознаки, що Президент Віктор Янукович має намір утворити владну династію. Політологи вже зауважили, що шлях до такої кар'єри розпочав старший його син Олександер Янукович.

Для цього звичайний донецький лікар-стоматолог О. Янукович, ледве тато став президентом, покинув медичну сферу і став успішним підприємцем у світі нафтопродуктів, будівництва, шляхобудування, нерухомости, суднобудування, у банківській справі, зерноторгівлі. За два роки його капітал сягнув 99 млн. дол. У списку впливових осіб України в серпні він був на четвертому місці після батька, Рината Ахметова і Сергія Льовочкина. Лише коштовних яхт у нього три, зокрема чотирипалубна „Бандідо".

Далі можна було братися до провідних державних інституцій – міліції, податкової служби та Національного банку. Їх очолили люди, залежні від О. Януковича. Міністром внутрішніх справ став Віталій Захарченко, податкову службу очолив Олександер Клименко, Національний банк – Сергій Арбузов. Ще два роки тому вони були невідомі взагалі нікому в Україні, але після обрання нового президента здійснили карколомну кар'єру. Зрозуміло, що за кожним з членів „сім'ї" стоять дальші вірні виконавці їхніх наказів. Серед таких „прихильників" опинилися понад 70 народних депутатів з опозиції, які зреклися колишніх переконань і проголосили себе „незалежними", щоб уникнути переслідувань з боку „сім'ї".

В липні сталися зміни у керівництві Митною службою, яка з-під впливу Юрія Іванющенка (відомий кримінальний авторитет на прізвисько „Юра Єнакіївський") перейшла під вплив О. Януковича. Цистерни з контрабандним спиртом тепер непоміченими прибувають з Молдови в Україну, нафтопродукти ввозяться поза митницею, а офіційні платежі до бюджету зазнали перерозподілу на вигадувані „сім'єю" цільові програми, з яких вони переходять до „сім'ї".

Україна перетворилася в „контрольовану демократію", яка гальмує демократизацію суспільства і модернізацію економіки. В Україні зберігається успадкована з радянських часів виробнича структура, що заважає розвиткові середнього і малого підприємництва та середньої кляси, отже, – і громадянського суспільства. Прикметно, що владні олігархи, залежні від „сім'ї", ніби й хочуть зближення з Европейським союзом, щоб захиститися від ненажерливих російських підприємців, але при цьому прагнуть зберегти усі правила „непрозорої гри", яка дозволила їм збагатитися.

Німецька газета „Франкфуртер Алґемайне Цайтунґ" 29 серпня зауважила, що В. Янукович прямує до створення економічної імперії, на чолі якої буде стояти його „сім'я", зокрема старший син. Якщо на початку політичної кар'єри В. Янукович був інструментом донецьких олігархів з кримінальним минулим, то останнім часом він поставив на ключові посади в державі „своїх" людей, щоб діяти нарівні з тими, хто свого часу сприяв його приходові до влади. Перебудову державного апарату В. Янукович почав з системи правосуддя, і вже до кінця 2010 року йому вдалося досягнути розширення президентських повноважень, а потім розгорнути широкомаштабну судову кампанію проти провідників опозиції. В Україні всім стало зрозуміло, що опір закінчується в'язницею. Після того, як О. Янукович набув впливу в армії, внутрішніх службах, у фінансових інститутах, податкових органах, тато може спокійно чекати на закінчення своєї каденції – до влади він приведе ще одного Януковича.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"		
Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Славні вихованці Волинської духовної семінарії

З Волині походять о. Іван Гаськевич і о. Микола Теодорович, чиї життєписи хоч не тотожні, проте доповнюють один одного, бо обидва мали велику любов до України, свого народу, рідної Церкви. Обоє здобули теологічну освіту у Волинській духовній семінарії, брали активну участь у визвольних змаганнях 1917-1921 років за волю України, а в 1921-1939 роках несли в храмах слово Боже рідною мовою, були учасниками відродження Української Православної Церкви у 1941-1944 роках, з вірою і правдою несли свій хрест в роки комуністичного режиму.

В державному архіві Волинської области зберігається наглядова справа о. І. Гаськевича, в якій зібрано документи польської поліції за 1935-1937 роки. В документах справи є послужний список священика, складений 14 вересня 1938 року. Він служив у селах Гаї Леветанські, Москалівка, Рогізно, Бронники, Деражно. Такі часті переміщення з парафії на парафію польська влада проводила для того, щоб о. І. Гаськевич не міг нав'язати тісних взаємин з своїми парафіянами.

В документах польської поліції є таке свідчення: „Священик Іван Гаськевич вороже наставлений до польської держави. Під час служби Божої в церкві співають „Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни". Він брав участь в українських імпрезах – річницях Тараса Шевченка і Івана Франка, намагався заснувати в Деражному „Рідну хату", мав дружні взаємини з членами Організації Українських Націоналістів, був ворогом всього польського".

Українці містечка Деражно мали завжди високу національну свідомість, а з приходом на парафію о. І. Гаськевича національне життя пожвавилося і набрало таких розмахів, що польська поліція намагалася перемістити українського священика на інші парафії. Одначе, парафіяни місцевого храму Воздвиження Чесного Хреста Господнього шанували свого настоятеля. В документах польської поліції є повідомлення про те, що мешканець Деражного Онуфрій Бас від імені всіх українських націоналістів вислав до Консисторії Православної церкви в Крем'янці лист з подякою за прислання до Деражного о. І. Гаськевича

В 1937 році виповнилось 30-річчя душпастирської діяльности о. І. Гаськевича, і з цієї нагоди до Деражного завітав Архиєпископ Олексій (Громадський). Він нагородив священика, а наступного року призначив помічником благочинного Степанського деканату.

За роки служіння о. І. Гаськевича в Деражно (1935-1943 роки) він, як ніхто інший, об'єднав вірних навколо храму. Служби Божі звучали українською мовою, проповіді виховували патріотів, роковини Т. Шевченка, І. Франка, Героїв Крут, Базару не обходилися без участи священика і церковного хору. В українському дусі виховав священик й власних дітей – синів Миколу, Володимира, Серафима, доньку Надію.

Польська поліція відзначала: „Микола Гаськевич, псалміст, дружить з націоналістами, хоч політичної діяльности не проявляє, віддається громадській праці".

У вересні 1939 року над родиною священика навис московський дамоклів меч, і лише початок війни 22 червня 1941 року врятував їх від червоного „визволення". Після втечі більшовиків з Волині в районному відділі НКВД було знайдено списки на депортацію українців в Сибір. Сім'я священика значилася першою.

В травні 1943 року німці й поляки спалили Деражно за співпрацю з Українською Повстанською Армією.

Помер о. І. Гаськевич, коли жив біля дочки в Степані, де й був похований, але московські окупанти мали намір знищити могилу. Його син В. Гаськевич вночі переніс домовину батька на місцеве кладовище і в такий спосіб врятував поховання священика.

Волинську Духовну семінарію закінчив також о. Микола Теодорович. Після семінарії він продовжив навчання на медичному факультеті в Томському університеті, але туга за рідною Волинню змусила його перервати навчання і повернутися в село Бичаль до старенських батьків, де він став вчителем школи. Після шлюбу з Варварою Гутаревич з села Мала Мощаниця він став священиком і 1915 року перебрав парафію від свого недужого батька о. Василя Теодоровича.

Священик о. М. Теодорович брав активну участь в національно-визвольних змаганнях 1917-1921 років і як лікар допомагав пораненим.

До церкви Покрови Пресвятої Богородиці в селі Бичаль була приписана й церква свв. Апостолів Петра і Павла – унікальна пам'ятка дерев'яної монументальної церковної архітектури.

Також о. М. Теодорович був настоятелем церкви в селі Постійно. Служба Божа велася українською мовою, був церковний хор, який брав участь в усіх українських святах.

Під час Другої світової війни священик таємно надавав медичну опіку воякам Української Повстанської Армії, членам підпілля ОУН, пораненим і хворим.

Після смерти о. М. Теодоровича церкву Покрови Пресвятої Богородиці було зачинено. У церкві вирубували двері, вибивали вікна, знімали хрести.

Поховали о. М. Теодоровича на місцевому кладовищі поруч з його дружиною. Поблизу поховані вояки УПА Василь Іцахів („Сонар"), Юліян Ковальський, Семен Снятецький, які загинули від нацистських куль біля села Чорниж 13 травня 1943 року.

Володимир Рожко,
історик-архівіст, Луцьк

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Музей в Пирогові потребує допомоги

Національний музей народної архітектури та побуту України поряд з історичним селищем Пирогів (знаний як „Музей у Пирогові") – найбільший в Україні музей просто неба, який має 40-річну історію. На 120 гектарах музею розташовано близько 300 унікальних пам'яток народної архітектури з XVI-XX ст. Музей був заснований 6 лютого 1969 року з ініціятиви Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

Фонди музею налічують понад 70 тис. експонатів декоративно-вжиткового мистецтва, знарядь праці, предметів побуту, серед яких є значна колекція ікон, рушників, одягу, кераміки, народних інструментів. Щороку 250 тис. відвідувачів ознайомлюються з особливостями сільської забудови усіх історико-етнографічних реґіонів України.

Попри те, що музей має статус національного, його існування безхмарним назвати не можна.

Зараз багато музейних об'єктів перебувають в жахливому стані. Термінової реставрації потребують найстаріша в Україні курна хата (побудована 1587 року) з села Семари на Рівненщині, хата з села Стричави на Закарпатті, вітряк з села Мала Морочна на Волині та інші. Музей приносить великий прибуток державі, але не має права самостійно використовувати зароблені гроші.

На реставрацію та реконструкцію мають йти фонди лише з спонзорської допомоги або з державного фінансування, якого музейники не отримують вже впродовж багатьох років.

Не тільки перед чужинцями соромно за незадовільний стан значної кількости експонатів. Українські школярі, які є частими і бажаними гостями музею, на власні очі можуть переконатися, як руйнується одна з найважливіших складових української культури.

За таких умов нам залишається лише звернутись до української громади з проханням допомогти і тим самим залишити нащадкам у задовільному стані те, що ще можна врятувати.

Усім закордонним благодійникам будуть надіслані посвідки для відтягнення пожертв від податків, їхні імена міститимуться на Дошці меценатів біля центрального входу до музею та біля об'єктів, відреставрованих їхнім коштом, вони ж будуть нагороджені Грамотами подяки. Інформація про жертводавців буде і на офіційному вебсайті музею в розділі „Друзі музею".

Поштова адреса: Національний музей народної архітектури та побуту України, село Пирогів, Київ 03026, Ukraine. Тел.: (380-44) 526-2527. Електронна пошта: s.musey@bigmir.net, pirogovo-press@ukr.net.

Дмитро Заруба,
генеральний директор музею,
Київ

Старовинні вулики в музеї.

УККА засуджує переслідування незалежного телеканалу

У „Свободі" 14 вересня було вміщено вістку про переслідування в Києві останнього незалежного телевізійного каналу України „ТВі". Український Конгресовий Комітет Америки надіслав до редакції свою заяву з цього приводу, вміщену нижче.

Український Конґресовий Комітет Америки глибоко занепокоєний триваючим обмеженням свободи засобів масової інформації в Україні і навмисним переслідуванням нинішнім режимом незалежного телевізійного мовлення в Україні. За останні кілька тижнів „ТВі", останній незалежний телевізійний канал України, став об'єктом постійних залякувань, рейдів і переслідувань. Крім того, у відповідь на тиск з боку нинішньої влади, більшість кабельних операторів виключила канал „ТВі" зі списку своїх пакетів. Таке навмисне переслідування є грубою спробою ввести інформаційну диктатуру і політичну цензуру в засобах масової інформації, а також свідченням антидемократичних та авторитарних тенденцій нинішнього режиму. Більше того, у світлі майбутніх парляментських виборів, ці тенденції можуть серйозно загрожувати здатності держави до проведення вільних і справедливих парляментських виборів.

УККА закликає покласти край постійному переслідуванню засобів масової інформації України нинішнім керівництвом. Дуже важливо, щоб незалежні засоби масової інформації в Україні мали дозвіл надавати об'єктивне висвітлення українських новин без загрози чи побоювання помсти або переслідування з боку влади.

Будучи американцями українського походження, ми звертаємося до уряду Сполучених Штатів Америки з закликом вжити належних заходів для захисту свободи преси в Україні. УККА також закликає владу України зробити все, що в її силах, щоб ґарантувати та захищати свободу засобів масової інформації, особливо в останні місяці перед вирішальними парляментськими виборами для того, щоб забезпечити їх проведення на вільній і справедливій основі. Вільні засоби масової інформації мають вирішальне значення для доступу виборців до інформації, та повинні бути захищені задля підтримання сильного і активного громадянського суспільства.

УККА

Ми вітали гостей з Америки

Вже другий рік допомагає сиротинцеві для дітей з особливими потребами в Бережанах, Тернопільської области, парафія Української католицької церкви св. Андрія з Парми, Огайо. Ось і недавно настоятель храму о. Ігор Касіян разом з дружиною Тетяною, перебуваючи в Україні, завітали до нашої невеличкої і дружньої спільноти. Діти вітали почесних гостей духовними віршами та піснями, співали для них та всіх приятелів з Америки „Многая Літа". Гості спілкувалися з кожною дитиною, цікавилися нашими проблемами та успіхами, розповіли про добрі справи, які робить ця парафія. Вони і цього разу привезли щедру допомогу від себе, від отця монсеньйора Михайла Ревтюка, від парафіян, а також від Сестрицтва.

Ми щиро вдячні всім парафіянам та священикам за ласкаву турботу про нас, за чуйність і милосердя до потребуючих діточок та неповносправної молоді. Щира увага додає нам впевнености у завтрашньому дні, радості, натхнення та нових сил у виховній праці.

Ми виховуємо дітей на християнських чеснотах, розвиваємо їхні таланти, здійснюємо прощі до Зарваниці та інших українських святинь. Наші вихованці гарні, життєрадісні, привітні. Наприклад, два брати Ігор та Богданко зовсім не можуть говорити, вони є розумово хворими, але коли ми молимося, то вони усміхаються, немов у такий спосіб виявляють Ісусові свою любов та вдячність.

Михайло Михайлинин,
Бережани, Тернопільська область

Гості з США (зліва): о. Ігор Касіян з дружиною Тетяною у сиротинці.

Відгуки на лист Ростислава Хом'яка

У „Свободі" 31 серпня в рубриці „З редакційної пошти" був надрукований лист журналіста Ростислава Хом'яка „Пане Лозинський, перестаньте!". Читачі надіслали відгуки на цей лист, які вміщені нижче.

Пане Хомяк, Ви маєте повне право на власну оцінку. Ми – народ великий. Маємо різних людей. Маємо героїв і повій. Як Вам відомо, Дмитро Павличко змінив професію. Ви та Іван Драч залишились такими, якими були.

Аскольд Лозинський,
Ню-Йорк

Я думаю, що багато читачів „Свободи" вже „пересичені" статтями Р. Хом'яка, і напрошується питання, для кого і для чого вони друкуються...

Для прикладу – чи справді нам цікаво знати чи то про його полеміку з Аскольдом Лозинським та про захоплення Костянтином Грищенком і постсовєтськими дипломатами, чи про його бажання офіційних зустрічей з представниками сучасного антинародного режиму на Україні... В основному в статтях Р. Хом'яка завжди присутні або самореклама, або вперте небажання бачити сучасний стан України, або прославляння „потемкінських" сіл...

Д-р **Олесь Ломацький**,
Вашінґтон

Вибачте, хто такий Ростислав Хомяк і яке він має право забороняти Аскольдові Лозинському висловлювати свої погляди?

Про А. Лозинського я чув, знаю, що він громадський діяч української американської діяспори. Але про Р. Хом'яка нічого не відаю. А мені цікаво знати про цю людину, яка хвалиться, що пів століття тому зустрічалася з орденоносними емісарами Української Радянської Соціялістичної Республіки в час, коли там нищили українських патріотів.

Чому редакція не пояснила коротко нам, читачам, хто він є?

Михайло Нечипоренко,
Вашінґтон

Від редакції.

Ростислав Хомяк народився у Львові. Він – американський журналіст українського походження, громадський діяч.

Студіював у Канаді, з 1960 року – в США. Багаторічний кореспондент газети „Свобода", у 1963-1967 роках працював у видавництві „Пролог", у 1967-1972 роках був керівником українського відділу Радіо „Свобода", у 1972-1974 роках — редактором у „Голосі Америки", згодом в Інформаційному аґентстві США.

Закордонні українці відзначили День Незалежности

ПАРМА, Огайо

Василь Романчук

Цьогорічне свято Незалежности України, яке відбулося 25 серпня, зібрало в „Українському селі" на урочисту параду представників усіх українських громадських організацій, церковних парафій, шкіл, мистецьких колективів, підприємців, а також численні родини української еміграції різних років і „хвиль".

Тріпотіли полотнища сотень українських і американських державних прапорів, які прикрасили центральну вулицю „Українського села", злітали увись численні кольорові кульки, виграваали на сонці вишивані українські строї, лунали урочисті марші п'яти оркестр вихованців американських середніх шкіл.

Святкові колони вишикувалися біля кредитівки „Самопоміч", на межі „Українського села", для урочистої ходи.

Розпочав параду ескорт поліції, який супроводжував колону американських і українських ветеранів в одностроях, з державними прапорами США і України. Карбуючи крок, йшли за ними американський і польський леґіони та почесна варта поліції.

У святковій ході був посадник Парми Ді Ґітер в українській вишиванці, з ним йшли почесні гості, міські чиновники, радники. За ними – колона найстарішого українського формування в Огайо – Українські Злучені Організації (УЗО) на чолі з Ігорем Дячуном.

Привернули увагу численної публіки, яка зібралася обабіч маґістралі „Українського села", яскраві однострої в колонах Союзу Українок Америки, Організації Оборони Чотирьох Свобід України, танцювального ансамблю Школи українського танцю „Каштан".

Численною колоною вийшли учні та їхні наставники з Школи українознавства ім. Тараса Шевченка, яка діє при Катедральному соборі св. Володимира. Йшли в одностроях члени Спілки Української Молоді, учні та вчителі Школи українознавства Товариства „Рідна школа", члени Української скавтської організації Пласт, підопічні школи „Global Academy".

Організовано вийшли на параду члени Всеамериканського громадського об'єднання „Нова українська хвиля" з численними стягами і національною атрибутикою.

Далі йшли парафіяни Українського католицького катедрального собору св. Йосафата, Першої Української євангельсько-баптистської церкви, Української православної церкви св. Трійці Київського патріярхату, Римо-католицького храму св. Френсіса. З особливим піднесенням вийшли на параду парафіяни Української греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці. Адже 3 червня було урочисто освячено новозбудований храм, який є гордістю усієї української громади Великого Клівленду. Завершила ходу громада Українського православного катедрального собору св. Володимира.

У святкових колонах – представники Польсько-американського конґресу, Польської римо-католицької Спілки Америки, Клівлендської польської громади, а з відкритого яскраво-червоного авта вітали учасників свята „Міс Полонія" і „Міс Полонія-юніор".

Далі була відома в українській громаді корпорація „Ohio Export Corgoration" на чолі з її керівником Романом Боднаруком, працівники Клівлендської страхової компанії, представники фірми „Пиріжок", піцерії „Napoleon's Pizza", меблевої фірми „Basista Furniture", власник якої гордо проїхав раритетним авто, яке можна було побачити лише у фільмах. Вивів свого потужного трейлера з автом на його плятформі власник фірми з купівлі, продажу і обміну вживаних авт Ярослав Чабан.

В окремій колоні йшли організатори цього дійства. Очолював їх великий ентузіяст і прихильник української громади Бил Качмарик. Завершила ходу залога Пармської пожежної частини ч. 2.

Кінцевим пунктом паради став „Парк Української спадщини", який, як і площу біля Катедрального собору св. Йосафата, заповнили учасники торжества. На трибуні, уквітчаній українськими рушниками, були почесні гості свята: посадник Парми Д. Ґітер, Владика Пармської Католицької Єпархії Іван Бура, голова УЗО І. Дячун, помічник настоятеля Катедрального собору св. Володимира о. Михайло Гонтарук, Українсько-американські ветерани.

Урочисте віче відкрили голова комітету „Українського села" Роман Федьків та його помічниця Софія Починок. Святкову промову виголосив І. Дячун. Щиро привітав учасників маніфестації Д. Ґітер, який подякував українській громаді за активну участь в житті Парми і Огайо.

Владика Іван і о. Михайло здійснили освячення державних прапорів США і України, які під мелодії гимнів були урочисто підняті на двох щоглах. Фонди на їх придбання і встановлення передали діти української патріотки св. п. Марії Пасічник, виконавши заповіт матері. На ґранітних плитах українською і англійською мовами висічені слова: „Дарунок Марії Пасічник, яка любила Сполучені Штати Америки, Україну, Парму і свою українську громаду". Хвилюючим був виступ на святі її дочки Уляни, яка прибула на урочистості з Торонто.

Вірш Юрія Коваля „Вставай, Україно!", продеклямувала Віра Іваницька. Пісенний вінок слави Україні сплели учасники знаного на всю округу чоловічого квартету „Байда".

Завершальним акордом свята були духовні гимни „Боже, благослови Америку" і „Боже, Великий Єдиний" у виконанні молодої співачки Юлії Крукстон.

Участь у параді взяли працівники фінасових установ. (Фото: Василь Романчук)

ПАСЕЙК-КЛІФТОН, Ню-Джерзі

Іван Буртик

Святкування 24 серпня розпочалося з Молебня в церкві св. о. Миколая, який відслужили о. парох Андрій Дудкевич та о. Юрій Ворщак. Після Богослуження о. А. Дудкевич привітав присутніх з річницею Незалежности і попросив до слова голову відділу Українського Конґресового Комітету Америки Костянтина Ваня. Він розповів про ворожу діяльність антиукраїнського уряду в Україні, який неприховано нищить цінності народу та загрожує його незалежності. Він також закликав допомагати всіми засобами у жовтневому виборчому процесі в Україні.

В привітанні американський політик, конґресмен Біл Паскрел наголосив, що йому добре відома невідрадна ситуація в Україні, і з цього питання він допомагатиме у Конґресі. З святом присутніх привітали радний Кліфтону Петер Іґлер, член асамблеї Томас Ґіблін та шериф Ричард Бердник. Під спів Національного гимну на щоглі було піднесено прапор України.

Мистецьку частину, що відбулась у церковній залі, підготувала „Нова українська хвиля". Гурт „Черемош" (Іванна Лотошинська, Оксана Коцяба, Максим Коцяба, Галина Радзіх, Володимир Габура, Іван Кугнат, Галина Клименко, Маруся Дурбак, Оксана Габура, Мар'яна Штокало, Наталія Кікта, Віта Стефурак, Наталія Рівна, Ніла Кугнат, Роман Радзіх, Андрій Снігур, Петро Стефурак, Андрій Рівний, Володимир Семеняк) виконав чотири пісні. Чоловічий і жіночий ансамблі теж співали українські пісні. Хор спільно з молоддю виконав пісні „Черемош" і „Родина". Тріо Р. Радзіх, В. Габура та І. Кугнат виконали пісню „Три брацтя". О. Коцяба співала сольо, а Р. Радзіх і Н. Кікта – дуетом. Андрій Вірний виголосив вірш „До українців". Вірш „Африка вже здобуває свободу" прочитав Олександер Купина. Інсценізацію „Україна і діти" виконали Оксана Семеняк, Катруся Голаб, Саша Яворський, Дарина та Ігор Долики, Святослав і Софія Рівні, Віталій і Станіслав Сухі, Іван і Настя Стасишини, Адріян Баран, Настя Яворська, Максим Коцяба, Анюта Анісіменко, Юрій Лазірко.

Під час виконання гимну молодь внесла до залі довгий і широкий національний прапор, що зворушило присутніх до сліз. Під кінець парох о. А. Дудкевич подякував усім виконавцям і гостям та закликав молитись, щоб Господь зберіг український нарід та його незалежність.

Керівником і режисером програми була голова відділу „Нової української хвилі" Галина Семеняк, а ведучими концерту – Іванна Кугнат і О. Купина. У підготуванні програми допомогли Юлія і Петро Вислоцькі та Наталя і Богдан Барани.

Учасники концерту в Пасейку, Ню-Джерзі.

БІНҐГАМТОН, Ню-Йорк

Микола Валега

Парафіяни Української католицької церкви і Православної церкви урочисто, в національних одягах, зібралися 23 серпня біля Міської ради, щоб відсвяткувати 21-шу річницю Незалежности України і згадати 24 серпня 1991 року, коли Україна вийшла з Радянського Союзу і стала незалежною.

З вітальним словом до присутніх звернувся Тарас Стець. Молитву „Отче наш" разом з присутніми виголосив о. Теодор Чабала. Під спів гимну „Ще не вмерла Україна" на щоглі було піднято синьо-жовтий прапор України.

День був чудовий, сонячний, люди не поспішали розходитися, і в розмовах кожний турбувався про дальшу долю України, бо насправді Україна ще не вільна, залежна від Москви. На жаль, в Україні замало патріотів своєї Батьківщини, щоб збудити збайдужілий народ до дії.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Зустріч з сенатором Ричардом Дурбіном

Павло Бандрівський

ЧИКАҐО. – 27 липня провідники української громади зустрілися з заступником голови фракції Демократичної партії в Сенаті США, сенатором Річардом Дурбіном (демократ зі штату Іллиной). Зустріч відбулася у конференційній залі Українського культурного осередку з ініціятиви президента фундації „Спадщина" Першого щадничого банку „Певність" д-ра Юліяна Куляса. У ній взяли участь д-р Олесь Стрільчук – голова Іллинойського відділу Українського Конґресового Комітету Америки, Павло Бандрівський – голова осередку ім. Миколи Павлушкова, д-р Юрій Мельник – віце-президент громадської організації „Помаранчева хвиля", працівники бюра сенатора.

Представник більшости в Сенаті США Р. Дурбін поділився своїми враженнями від перебування в Україні після саміту НАТО. В рамках візити відбулися його зустрічі з Президентом України Віктором Януковичем, прем'єр-міністром Миколою Азаровим, міністром закордонних справ Костянтином Грищенком. Метою візити було сприяння розвиткові демократії та ринкової економіки в Україні. Сенатора захопив дух українців під час концерту на Хрещатику, незважаючи на те, що вони сьогодні переживають політичні та соціяльні неґаразди в країні.

Під час зустрічі в Українському культурному осередку обговорювався нещодавно прийнятий закон про мову. Представники громади висловили своє занепокоєння і пояснили сенаторові неґативні наслідки, які несе цей закон щодо використання української мови в Україні. Також були порушені питання політичних репресій, у тому числі тюремного ув'язнення Юлії Тимошенко та Юрія Луценка.

За словами сенатора Р. Дурбіна, український уряд найняв американського адвоката, який має дати найближчим часом висновки незалежної юридичної оцінки кримінальної справи проти Ю. Тимошенко. Також Сенат США готовий прийняти до дії певні резолюції щодо цієї ситуації. Наголошувалося також на порушенні прав людини, міжнародних академічних стандартів, неповазі до демократичних принципів.

На зустрічі було зауважено, що Адміністрації Президента США Барака Обами важливо визнати, що Росія веде політику конфронтації з США, одночасно розвиваючи взаємини з Німеччиною та проводячи антиамериканську політику в Европі. Опозиція в Україні повинна бачити підтримку демократії та громадянського суспільства з боку США.

Сенатор Дурбін подякував представникам громади за те, що вони підтримують постійний контакт з посадовими особами і обговорюють з ними життєво важливі питання сьогодення України.

Учасники зустрічі (зліва): д-р Олесь Стрільчук, Павло Бандрівський, сенатор Ричард Дурбін, д-р Юліян Куляс, д-р Юрій Мельник.

Благодійна акція „Втеча з Алькатразу"

Галина Старух

САН-ФРАНЦИСКО. – 27 серпня Ольга Цеюкова стала першою українкою, яка вчинила „втечу" з колишньої в'язниці „Алькатраз", щоб зібрати фонди для благодійної організації „Деполь Україна", яка допомагає безпритульним дітям та дорослим в Україні. Від Алькатразу до Сан-Франциско О. Цеюкова пропливла півтори милі, долаючи холодні води з сильними течіями та акулами.

Вона задоволена своїм досягненням: „Я відчуваю гордість, бо стала першою українкою, яка подолала протоку. Завдяки виснажливим тренуванням та тривалому підготуванню я подолала свій страх та допомогла зібрати фонди для безпритульних." Два роки тому О. Цеюкова навіть не вміла плавати, але виявилася здатною на сміливий вчинок.

О. Цеюкова працює в компанії „Шел" та є головою Ради опікунів організації „Деполь Україна", яка була заснована у 2007 році для допомоги безпритульним дітям та дорослим. Понад 250 тис. українців не мають даху над головою, і „Деполь Україна" здійснює вісім проєктів допомоги безпритульним у Харкові і Одесі, надає їжу, медичну допомогу, психологічну підтримку та освітні послуги, заохочує знедолених до позитивного майбутнього. Від 2007 року понад 5,000 дітей та молодих людей з вулиці, дітей з інтернатів і дорослих безпритульних отримали допомогу за проєктами „Деполь Україна".

О. Цеюкова сподівається зібрати 10 тис. дол. на проєкти „Деполь Україна" і шукає спонзорів для досягнення поставленої мети. Щоб підтримати О. Цеюкову, відвідайте сторінки інтернету www.justgiving.com/Olga-Swims-Alcatraz або www.depaulukraine.org. Усі пожертви будуть направлені на підтримання проєктів „Деполь Україна".

Галина Старух – координатор благодійної організації „Деполь Україна". Тел.: (380-44) 564-8017.

Ольга Цеюкова (справа) зі своїми тренерами.

Вшанували Державний прапор України

Левко Хмельковський

САВТ-БАВНД-БРУК, Ню-Джерзі. – На площі перед Церквою-пам'ятником св. Андрія Первозваного Української Православної Церкви в США 23 серпня було урочисто відзначено День прапора України. Молебень за Україну відслужив Архиєпископ УПЦ в США Антоній. Йому співслужили оо. Юрій Сівко, Володимир Музичка та Іван Сенецький.

У святі взяли участь Генеральний консул України в Ню-Йорку Сергій Погорельцев, віце-консул Костянтин Ворона з дружиною Ольгою і сином Кирилом, президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай.

У промовах Посол Сергій Погорельцев та Архиєпископ Антоній вказали на значення синьо-жовтого прапора як символа боротьби за незалежну Україну. Потім вони піднесли Державний прапор на щоглу. Хор церкви-пам'ятника св. Андрія Первозваного й усі присутні заспівали „Ще не вмерла Україна".

Відбулась урочиста процесія до пам'ятника Борцям за волю України, до якого Архиєпископ Антоній і Посол С. Погорельцев поклали квіти. Хор і присутні співали „Вічная пам'ять". Потім усі учасники події взяли участь у святковому частуванні.

Архиєпископ Української Православної Церкви в США Антоній і Генеральний консул України в Ню-Йорку Сергій Погорельцев підносять прапор України перед церквою св. Андрія Первозваного.

Зустріч з добровольцями „Корпусу миру"

ЧИКАҐО. – „Українські дні", які відбулися 25-26 серпня, відвідали добровольці „Корпусу миру", які працювали в Україні в 2008-2011 роках. Вони спілкувалися з активістами Товариства української мови ім. Шевченка. На фото (зліва): Богдан Боднарук, Карі Стромберт, Елісон Спрінґер, Ейдан Ренаґан і Віра Боднарук.

УКРАЇНІ ПОТРІБНА КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ
КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ ПОТРІБНІ ВИ

За 20 років з часу свого відродження Національний університет "Києво-Могилянська академія" здійснив те, що здавалось би неможливе. Незважаючи на всі перешкоди, університет повернув права на свої історичні будинки, впровадив освітню та академічну програму міжнародного рівня. Робота викладачів на високому рівні, а студенти і випускники високо цінуються і багато із них посідають провідні позиції в бізнесі, обіймають важливі посади в уряді, мають високий авторитет серед учених і є творцями громадянського суспільства в Україні. Прийом до університету базується на об'єктивному оцінюванні вступних іспитів. Головною метою освіти – навчити студентів думати, і створити умови для інтелектуального, духовного, культурного, та етичного розвитку громадянського суспільства та держави. Києво-Могилянська Академія не відступить від позиції впровадження реформ в Україні.

Значною мірою досягнення університету стали можливими завдяки фінансовій та моральній підтримці донорів. Києво-Могилянська Академія отримала статус національного університету в 1994 році. Це визнання передбачає, що університет повинен отримувати часткове державне фінансування, але воно є набагато нижчим за потреби університету, і події доказали, що бюджет можна використовувати для політичного тиску. Тому, фінансова підтримка донорів має вирішальне значення для того, щоб Києво-Могилянська академія могла й надалі йти шляхом розвитку і вдосконалення. Доброчинні внески потрібні для:

- **Студентських стипендій,**
- **Грантів для викладачів,**
- **Розвитку бібліотечних ресурсів,**
- **Реставрації та утримання в належному стані будинків історичних пам’яток на території Академії,**
- **Університетського Фонду, для впровадження в життя нових програм і реагування на зміни в Україні та у світі.**

Національний університет "Києво-Могилянська академія" є одним з найкращих університетів України і прагне бути одним з найкращих в світі. Щоб досягнути цього, потрібно збудувати фінансову базу, яка б дала університету незалежність і можливість осягнути своїх цілей. Студенти, викладачі, та адміністрація Академії не раз доказали свою здатність та мужність у захисті академічних реформ та національних інтересів України.

Києво-Могилянська академія посідає 1, 2 і 3 місце в рейтингах ведучих українських та європейських організацій
Києво-Могилянська академія це 1100 випускників у 2012 році та 10,000 від свого відрдження в 1991 році

ОБЛИЧЧЯ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ "КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ"

ГОЛОВНІ ПІДРОЗДІЛИ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ "КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ"

Детальний перелік Шкіл, Інститутів, Академічних та Дослідницьких Центрів можна знайти на http://ukma.edu.ua/index.php/osvita

БІБЛІОТЕКА

Бакалаврська Бібліотека (Бібліотека Тетяни Та Омеляна Антоновичів)
Дослідницька Бібліотека
Філологічна Бібліотека
Мистецька Бібліотека
Бібліотека Центру Польських Та Європейських Студій
Бібліотека Науково-Педагогічного Центру Довузівської Підготовки
Американська Бібліотека імені Віктора Китастого
Кабінет-Архів Омеляна Пріцака
Науково-дослідний Центр орієнталістики імені Омеляна Пріцака
Бібліотека-Архів Джеймса Мейса
Бібліотека Юдаїки
Електронна Бібліотека України ELibUkr

ФАКУЛЬТЕТ ГУМАНІТАРНИХ НАУК

Кафедра історії
Кафедра філософії та релігієзнавства
Кафедра культорології
Кафедра літератури та іноземних мов
Кафедра української мови
Кафедра мовознавства

ФАКУЛЬТЕТ ПРИРОДНИЧИХ НАУК

Кафедра біології
Кафедра екології
Кафедра хімії
Кафедра фізико-математиних наук

ШКОЛА ЖУРНАЛІСТИКИ
ФАУКУЛЬТЕТ ПОЛІТОЛОГІЇ
ФАКУЛЬТЕТ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК
ФАКУЛЬТЕТ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ТА СПОРТУ
ШКОЛА ОХОРОНИ ЗДОРОВ’Я
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІЧНИХ НАУК
ФАКУЛЬТЕТ ЗВ’ЯЗКІВ ІЗ ГРОМАДСЬКІСТЮ
ФАКУЛЬТЕТ ПРАВНИЧИХ НАУК
КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА БІЗНЕС ШКОЛА
ФАКУЛЬТЕТ СОЦІАЛЬНИХ НАУК І ТЕХНОЛОГІЙ
ДОКТОРСЬКА ШКОЛА НАУКМА

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

Центр культури і мистецтва Києво-Могилянської академії
Народний Хор «Почайна»
Ансамбль старовинної музики
Театральний центр «Пасіка»
Студентська студія фільмів
Студентська мистецька студія
Студентська музична студія
Студентський інтернет центр
Дослідницький центр української культури
Центр працевлаштування
Асоціація випускників

Kyiv Mohyla Foundation, P.O. Box 46009, Chicago, IL 60646, Tel.: (773) 490-9797, Fax: (773) 305-8900, E-mail: mail@kmfoundation.com
Відвідайте інтернет сторінки Києво Могилянської Фундації www.kmfoundation.com та Національного Університету «Києво-Могилянська академія» www.ukma.edu.ua

НІ

МИ НЕ ВІДСТУПИМО!

ТАК

МИ ПРОДОВЖИМО БОРОТИСЯ
за
РЕФОРМИ, СВОБОДУ, ЧЕСТЬ!

УКРАЇНІ ПОТРІБНА КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ
КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ ПОТРІБНІ ВИ

За 20 років Києво-Могилянська академія відродилася із руїни, залишеної радянською владою, і стала лідером реформ вищої освіти та розвитку української ідентичності. Це стало можливим завдяки всім, хто підтримував розвиток Національного Університету «Києво-Могилянська академія».

Ми свідомі завдань які стоять перед нами. Майбутнє наступного покоління та української держави кличе нас до дальшої дії. Сила вашої підтримки вела і веде до розвитку освіти, яка є запорукою майбутнього України.

Нині, у час політичних змін, ситуація є непростою, однак Національний університет «Києво-Могилянська академія» має можливість стати одним із провідних університетів світу і найкращим університетом України. Києво-Могилянська академія відіграє ключову роль у національному самовизначенні молоді та об'єднанні українського народу через освіту. Щоб домогтися цього, університету потрібно зміцнити економічну базу щоб забезпечити майбутнє освіти, її якість і незалежність.

Допоможіть нам продовжити нашу працю і підтримайте академічну свободу! Ми не дозволимо політиці втручатися в наші завдання! Ми не відступимо і продовжимо боротися за роформи в освіті та державі, за верховенство права, за українську духовність і мову!

ПРИЄДНАЙТЕСЬ
І СТАНЬТЕ ПАРТНЕРОМ
КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ!

Ваша фінансова підтримка буде використана для:

- **створення ендавмент Фонду Вашого імені чи імені іншої особи для щорічних грантів для викладачів та стипендій для студентів;**
- **розширення бібліотечних ресурсів, у тому числі й міжнародних електронних баз даних;**
- **реставрації історичних будинків - корпусів Києво-Могилянської академії;**
- **формування університетського Фонду для інновацій та забезпечення майбутніх потреб та стабільності.**

БУДУЄМО УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ ЧЕРЕЗ ОСВІТУ

ДУХОВНІСТЬ

НАТХНЕННЯ

ЩЕДРІСТЬ

ОСВІТА

Підтримайте Києво-Могилянську Академію. Ось як це можна зробити.

- **Виписавши чек для Kyiv Mohyla Foundation**
  Вислати: Kyiv Mohyla Foundation,
  P.O. Box 46009, Chicago, IL 60646

- **Зробивши даток кредитною карткою через PayPal,**
  Натиснувши на кнопку Donate на сайті
  Києво-Могилянської Фундації

- **Подзвонивши в Києво-Могилянську Фундацію**
  за номером 773-490-9797,
  або написавши за адресою mail@kmfoundation.com

Усі донори отримають лист для відписання датку від податків. Києво-Могилянська фундація є неприбутковою організацією, зареєстрованою у США як 501(c)(3). Всі датки можна відтягнути від податків згідно закону.

Kyiv Mohyla Foundation
P.O. Box 46009, Chicago, IL 60646
Tel.: (773) 490-9797, Fax: (773) 305-8900
E-mail: mail@kmfoundation.com

Відвідайте інтернет сторінки Києво Могилянської Фундації
www.kmfoundation.com
та Національного Університету «Києво-Могилянська академія»
www.ukma.edu.ua

Name ....
Address ....
City .... State .... ZIP ....
Telephone ....
E-mail ....

В Чикаґо відбудеться вшанування оперного співака Павла Плішки

Олена Прийма

ЧИКАҐО. – У суботу, 13 жовтня, в Українському Інституті Модерного Мистецтва відбудеться вшанування визначного американського оперного співака українського походження Павла Плішки. У січні цього року, після 45 років професійної діяльности, які охопили 1,642 виступи на сцені, він оголосив про завршення своєї вокальної кар’єри.

П. Плішка дебютував на сцені Метрополітен-опери в Ню-Йорку в опері Амількаре Понкіелі „Джоконда“ 1967 року.

П. Плішка – внук українських іміґрантів, які приїхали до Америки в 1910 році. Він народився в Пенсильванії, вихований в українській громаді. Перший його виступ на професійній сцені відбувся в 1961 році.

Одним з найбільш пам’ятних був виступ на сцені Національного Театру опери та балету у Києві, де П. Плішка співав партію Бориса Ґодунова в однойменній опері Модеста Мусорґського.

Павло Плішка

В Торонто діятиме виставка „Ukrainpex-2012“

ТОРОНТО. – Товариство українських колекціонерів разом з Союзом українських філателістів і нумізматів влаштовує виставку „Ukrainpex-2012“ 28-30 вересня у приміщенні парафії св. Димитрія Великомученика. На виставці будуть показані передруки тризуба, українські клясичні та сучасні марки, спеціяльний філателістичний експонат, присвячений 100-річчю Пласту, а також банкноти, монети, поштові картки, військові медалі, екслібриси.

На виставці буде введено в обіг дві „власні марки,“ видані поштою Канади, одна з яких присвячена 100-річчю висвячення Владики Микити Будки – першого українського греко-католицького єпископа в Канаді, а друга – приїзду Патріярха Святослава до Канади на Синод українських греко-католицьких єпископів у Вініпеґу 9-15 вересня.

За докладнішими інформаціями можна звертатися електронною поштою: ucst@upns.org або відвідати сторінку інтернету: http://www.upns.org.

Канада присилає...

(Закінчення зі стор. 5)

ронами в східних, центральних і західних реґіонах України.

Усі канадські спостерігачі підписали Кодекс поведінки, а діяльність місії буде керуватися загальноприйнятими міжнародними принципами спостереження за виборами.

„Ми зацікавлені, щоб воля народу була відображена в кінцевих результатах виборів“, – сказав керівник адміністрації місії Тарас Залуський.

Місія канадських спостерігачів сподівається надати попередній звіт українській і міжнародній громаді та Урядові Канади не пізніше, ніж 24 години після закриття виборчих дільниць. На додаток, проміжні звіти про результати спостережень довготривалих спостерігачів будуть подаватися реґулярно протягом наступних двох місяців.

Міжнародний форум кредитної кооперації відбувся в Трускавці

Тамара Денисенко

ТРУСКАВЕЦЬ, Львівська область. – З нагоди Міжнародного року кооперативів і 20-ої річниці відродження кредитної кооперації в Україні, у рамках Всесвітнього фестивалю українських кредитних спілок 18-22 липня відбувся II Міжнародний форум кредитної кооперації, в якому взяли участь понад 100 представників кредитно-кооперативного руху України, США, Канади, Німеччини, Литви та Киргизстану.

Вони обговорили низку професійних та громадських питань, поділилися досвідом впливу на економічному ринку, проєктами, подальшого розвитку кредитних спілок. Відбулися круглі столи і доповіді про технологію кредитування малих та середніх виробників, суспільно-громадську діяльність кредитних спілок.

У форумі від Української федеральної кредитної спілки (УФКС) взяли участь члени Ради директорів Ярослав Фатяк, Ярослав Кірік, Богдан Захарчишин, Тамара Денисенко та головний виконавчий директор Олег Лебедько.

О. Лебедько, Т. Денисенко, а також представник Української світової кооперативної ради Ольга Шевелі та член Ради Кредитної спілки „Самопоміч" в Чикаґо Роман Яцковський розповіли про діяльність своїх кредитних спілок в США і Канаді, інформували про вимоги законодавства, реґуляторну політику держав, дали практичні поради щодо співпраці з членами спілок для їхнього і громадського добробуту.

Крім представників кредитних спілок, у форумі брали участь керівник Німецького проєкту „Реформування фінансової діяльності у сільській місцевості" Анна Гамбурґ, президент Національного союзу кредитних спілок і кооперативів Киргизстану Тілек Ашімов, представники Всеукраїнської асоціяції кредитних спілок, Кабінету міністрів України, Національного банку України, Львівської обласної адміністрації і обласної ради, місцевих органів самоврядування, а також Андрій Оленчик, який представляв Фонд ґарантування вкладів фізичних осіб, який також був один з перших стажувальників з відродження кредитних спілок в Україні, що відбулося в 1993 році в УФКС (Рочестер, Ню-Йорк).

Завдяки керівництву та працівникам кредитної спілки „Вигода" в місті Стрий, а особливо Петрові Маковському, проведено низку кооперативно-просвітницьких, духовних та громадсько-культурних заходів, зокрема художньо-мистецький пленер „Стрийська палітра ім. Івана Хандона", фестиваль авторської пісні, книжкова толока „Купуй і читай українське", етнофестиваль „Стрийські потоки".

До початку форуму представники УФКС відвідали кредитні спілки в Косові, Кам'янці-Подільському, Івано-Франківську, Мукачеві та Ужгороді.

В Ізраїлі видають український часопис

Левко Хмельковський

Сергій Подражанський, який походить з Ужгороду, а тепер живе в Ізраїлі, надіслав до „Свободи" перше число міжнародного літературно-публіцистичного часопису „Відлуння", в редакції якого він є заступником головного редактора. Його видають Федерація Спілка письменників Ізраїлю та Спілка українських письменників Ізраїлю.

У вітанні часописові Посол України в Ізраїлі Генадій Надоленко зокрема написав: „Вихід у світ такого журналу в Ізраїлі є вкрай актуальним, враховуючи наявність майже 400-тисячної громади вихідців з України, значна частина яких зберігає зацікавлення українською культурою, цікавиться українським сьогоденням, прагне зберегти свої зв'язки з Україною та прищепити тепле ставлення до нашої держави молоді українського походження, яка народилася уже в Ізраїлі".

Ці слова підтверджує пісня Ігоря Бараха та композитора Михайла Бендікова „Українська мова" (до числа додається комплект-диск з піснями цих авторів), що розпочинається словами:

Українська мова – лагідна, співуча,
На шляхах-дорогах ти зі мною йшла.
На полях полтавських, на Дніпрових кручах,
У моєму серці кожну мить жила.
Українська мова, ти завжди зі мною
У краях далеких, кольоровім сні.
Заповітним словом, ніжністю, красою
Радість і надію зичиш ти мені.

Зміст часопису дуже розмаїтий. У ньому є сумні сторінки про сталінські репресії проти євреїв у 1949-1952 роках, коли були розстріляні найкращі представники цієї нації. В поетичній рубриці „Нев'янучі квіти пам'яті" поряд з віршами поетів, які загинули в боях Другої світової війни, вміщено вірші поетів, розстріляних з волі Йосифа Сталіна, зокрема Давида Гофштейна, Лева Квітка, Переца Маркіша (твори його переклав Павло Тичина).

Зворушує проза Юрія Щербака, особливо його есей „Маленька футбольна команда. Ораторія для голосу і дитячого хору", що складається з 14 новель.

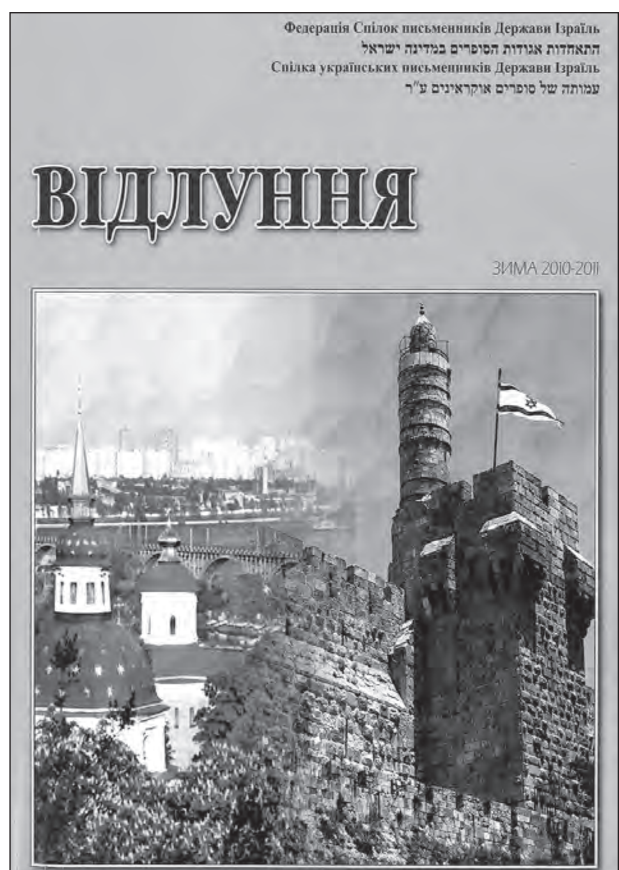
Борислав Остапенко написав спомин про Якова Сусленського, котрий був ініціятором розшуку і вшанування близько 300 українців – Праведників народів світу, а також спомин Дмитра Дроздовського про Михайлину Коцюбинську. Є також спомини Іона Деґена про київського письменника-дисидента Віктора Некрасова, Ефроїма Бауха – про Осипа Мандельштама.

Поет Іван Потьомкін, який походить з Канева, опублікував власні переспіви українською мовою 41 байки Езопа.

Не бракує у часописі і гумору. Олександер Каневський дотепно написав новелю „Теза з нашого двору" про виїзд в Ізраїль одеського українця Жори, а Леонід Луцький у „Замітках на серветках розповів про неповоротний одеський гумор (похоронне заведення „Схід" подало оголошення: „У нас є кошерні труни!", а козаки в саду Літературного музею встановили сатиричну скульптуру Катерини II з довідником „Російсько-український розмовник" в руках). Генадій Костовецький опублікував нотатки з записників, серед яких є такі перлини: „Відбитки пальців видніші за все на обличчі", „Декольте небезпечніше від кольта", „Є літератори, які не продаються. Але купуються", „Пам'ять буває досконала, слабка і світла".

Голова Всеізраїльського об'єднання вихідців з України Давид Левін написав в статті „У будні й у свята": „Найважливішим ідеологічним напрямком роботи об'єднання є збереження коренів, історичної пам'яті нашого народу, відчуття невідторгнення нас, сьогоднішніх, від багатовікової історії Ізраїлю та України".

Цій меті служить новий часопис. Адреса редакції: Vidlunnia, Kaplan, 6, Beit Chernihovsky, Tel Aviv, 67734 Israel.

Обкладинка першого числа часопису „Відлуння".

Нагороджено закордонних українців

КИЇВ. – За вагомий особистий внесок у зміцнення міжнародного авторитету України, популяризацію її історичної спадщини і сучасних досягнень та з нагоди 21-ої річниці незалежности України указом Президента України Віктора Януковича від 24 серпня відзначено державними нагородами України 12 громадян чужоземних держав.

Орденом князя Ярослава Мудрого IV ступеня нагороджено громадського діяча Едуарда Фальц-Фейна з Князівства Ліхтенштайн.

Орденом „За заслуги" II ступеня нагороджено президента „ЛІТАТ Груп" з Ліванської Республіки Рафіка Дау і першого заступника голови Кіровоградського земляцтва „Єлисаветград" в Російській Федерації Віктора Петракова.

Орденом „За заслуги" III ступеня нагороджено громадську діячку Наташу Андерсон з Швеції, президента Асоціяції українських і американських професіоналів „Вашінґтонська група" Андрія Бігуна з США, керівника міжнародної громадської організації „Проєкт „Чорнобиль" Данієля-Ігоря Бранована з США, координатора українських програм при Стенфордському університеті Лесю Джарбо з США, президента Ростовської реґіональної української національно-культурної автономії Володимира Макарчука з Російської Федерації, президента компанії „United Psychiatric Corporation" Юрія Чопівського з США, засновника благодійного фонду „Shklar Foundation" та компанії „Lohika" Євгена Шкляра з США.

Орденом княгині Ольги II ступеня нагороджено Мирославу Футей – членку Союзу Українок Америки.

Присвоєно почесне звання „Заслужений артист України" Миколі Дупакові – акторові театру та кіно з Російської Федерації. *(Офіційне представництво Президента України)*

Тло зустрічі...

(Закінчення зі стор. 1)

Екс-держсекретар США також ясно виказала своє ставлення до В. Януковича, коли, як свого часу і Канцлер Німеччини Анґела Меркель, проіґнорувала його присутність. Дипломатичний конфуз стався, коли після закінчення конференції К. Райс підійшла до прем'єр-міністра Туреччини Реджепа Ердогана. Поряд з ним стояв В. Янукович, однак, американська гостя навіть не глянула на нього, не привіталась, не подала руки. К. Райс не схотіла також фотографуватися разом з В. Януковичем: коли робили спільне фото, вона не прийшла.

15 вересня учасники форуму обговорювали спеціально українську тематику. На думку професора О. Гараня, самий тон форуму свідчить про те, що час „просто розмов" добігає кінця і тепер українській владі слід очікувати чітких сиґналів, як події будуть розвиватися далі і чим для українських урядовців може обернутися замороження стосунків з Заходом. *(„Голос Америки")*

ПОСТАТІ

Пам’яті колеґи-лікаря і визначного публіциста

Д-р Павло Пундій

Минуло вже 37 років, як відійшов у вічність наш незабутній д-р Тома Лапичак. Була це дуже чесна і дуже працьовита людина, добрий лікар, талановитий публіцист та невтомний громадсько-політичний діяч.

Т. Лапичак народився 17 жовтня 1914 року в Нижанковичах біля Перемишля. Батько його був кравцем і працював дні та ночі, щоб втримати велику родину та дати дітям пристійну освіту. Мати вела домашнє господарсво та заопікувалася дітьми.

Закінчивши Народну школу у Нижанковичах та українську гімназію в Перемишлі, юний Т. Лапичак поїхав до Варшави з наміром вивчати журналістику в університеті, але поляки, з огляду на його українську національну свідомість і відповідно активну громадську позицію, відмовили йому. Тоді юнак подався на студії медицини у Кракові, де виявив себе серед найздібніших студентів. Студії оплачував сам, даючи приватні лекції менш здібним товаришам.

Під час навчання Т. Лапичак належав до Української Студентської Громади, певний час очолював її, а в 1937 році став членом Організації Українських Націоналістів.

Одержавши у 1938 році лікарський диплом, Т. Лапичак практикував в університетських клініках у Кракові. У травні 1939 року польська поліція заарештувала його і кинула до тяжкої в’язниці у Корці на Волині. Вийшов він на волю після 17 вересня, тобто після розвалу Польщі й окупування Західньої України більшовиками. Коли тюремна сторожа втекла, хлопці-волиняки негайно розбили двері в’язниці, і молодий лікар дістався до батьківської хати у Нижанковичах. Одначе, розуміючи, що чекає свідомих українців за більшовицької влади, невдовзі нелеґально перейшов советсько-німецький кордон і до самого нападу Німеччини на СРСР перебував на території так зв. Генерального губернаторства, працюючи весь той час лікарем у Криниці. Від 1941 року Т. Лапичак – член Крайової Екзекутиви ОУН (м).

По втечі совєтів з Західньої України повернувся до Львова, відкрив приватну лікарську практику по вул. Зєм’ялковській, крім того, працював у лікарні „Каси хворих“. Також консультував хворих в Українській Лічниці ім. Митрополита Андрея Шептицького. Саме там він познайомився з д-ром Юліяном Мовчаном, пізнішим постійним автором „Свободи“, який залишив про свого колеґу цікаві і теплі спогади: „...Вже з першої нашої розмови я виразно помітив, що, окрім питань, безпосередньо пов’язаних з лікарською професією, його не в меншій мірі захоплювали питання українського національно-визвольної боротьби. Він просто жив і горів проблемами сучасного і майбутнього свого народу...“.

У Львові д-р Т. Лапичак познайомився під час товариської зустрічі Нового року (1942-го) з студенткою Аріядною, дочкою відомого українського дириґента Дмитра Котка.

У грудні того 1942 року д-ра Т. Лапичака – як провідника Крайової Екзекутиви ОУН (м) на західньо-українських землях, включно з Закарпаттям, Буковиною та Волинню – арештувало ґестапо. Після трьох місяців у зловісній тюрмі на Лонцького його завезли до Берліну, де у бункері на Принц-Альбертстрассе його продовжували допитувати, як й інших визначних українських націоналістів (наприклад, Степана Бандеру та ін.). Після допитів і катувань д-ра Т. Лапичака запроторили до концентраційного табору в Саксенгавзені, де він карався аж до закінчення війни.

Відтак почалося його таборове життя у Карльсфельді, а після одруження з Аріядною Котко в листопаді 1945 року, – в таборі „Ді-Пі“ в Берхтесґадені. Там д-р Т. Лапичак заснував і редаґував журнал „Орлик“ (від 1945-го до 1949 року вийшло 22 числа), де вміщував цікаві та актуальні статті на суспільно-політичні теми.

У тому таборі в молодого подружжя народився син Дмитрик. У 1949 році сім’я переїхала до США, деякий час мешкали в Ню-Йорку, Мінесоті, аж поки не переїхали на постійне проживання до Чикаґо, де народилася їхня донечка Лариса. В Чикаґо д-р Т. Лапичак нострифікував свій лікарський диплом та відкрив у 1952 році приватну практику в українській околиці міста.

Св. п. д-р Тома Лапичак

Від 1950 року д-р Т. Лапичак був заступником Крайового Провідника ОУН (м) на США та редаґував, до 1955 року, журнал „Самостійна Україна“, вміщуючи в ньому дуже ґрунтовні статті, наприклад, „Ще про академіка Лисенка“, „Д-р Юліян Вассиян“ та ін.

У 1955 році д-р Т. Лапичак вийшов з ОУН та став співзасновником незалежного тижневика „Українське життя“, а невдовзі і його головним редактором. Тоді ж виявив себе автором статтей з вельми свіжими, оригінальними поглядами на актуальні українські теми. Він пристрасно бажав знайти нові шляхи до визволення України і ніколи не втрачав віри в українську людину. У своїх писаннях незмінно

(Закінчення на стор. 17)

Всеукраїнська гра відбулася всупереч Д. Табачникові

Анатолій Грива

ОСІЙ, Закарпатська область. – На базі Центрального табору туристського активу учнів України 18-24 липня відбувся III Всеукраїнський етап дитячо-юнацької військово-патріотичної гри „Карпатська Січ: джура-2012“.

Гру вже четвертий рік поспіль проводять Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України спільно з Радою козацьких отаманів України та Центром національного відродження, при активній підтримці з боку козацьких і громадських патріотичних організацій.

Співорганізатором цього року було Міністерство оборони України.

З Міністерства освіти, Державного та місцевих бюджетів на гру фонди не виділяються. Основні фонди на проїзд до місця проведення заходів, харчування учасників та інші потреби вдається збирати лише за сприяння батьків учасників гри та різних недержавних організацій, які надають благодійну допомогу.

В організуванні гри і у проведенні її фінальних етапів беруть участь представники Спілки Української Молоді і Національної скавтської організації Пласт, які забезпечують разом з козаками діяльність табору і проводять виховні гутірки з учасниками гри, на яких представляють свої організації. Цим самим учасники гри отримують можливість ознайомитися з роботою різних патріотичних організацій і свідомо увійти до складу тих, які є для них найпривабливішими.

У грі беруть участь юнаки та дівчата віком від 7 до 18 років. Учасники гри поділяються на козачат (молодші школярі віком 7-10 років), джур козацьких (школярі віком 11-15 років), молодших козаків (школярі віком 16-18 років). У Всеукраїнському етапі гри участь беруть юнаки і дівчата віком 16-18 років.

Урочисте відкриття Всеукраїнського етапу дитячо-юнацької військово-патріотичної гри „Карпатська Січ: Джура-2012“.

Гра лише формує свою власну виховну систему і для цього запозичує досвід козацьких організацій, Пласту і СУМ. Цьому сприяє участь у грі представників цих організацій.

Влада в Україні має свою систему виховання молоді – гру „Зірниця“ на базі радянського часу.

Гра „Джура“ є альтернативою до гри „Зірниця“. Діючий режим не може заборонити гру „Джура“, тому намагається поступово ввести у провід гри своїх людей, витіснивши її організаторів.

Також у 2013 і 2014 роках Міністерство освіти вирішило, що не буде проводити на Всеукраїнському рівні фінальний етап гри. Такий етап має проводитися лише у 2015 році. Такий хід уряду має загальмувати темпи розвитку гри „Джура“ з метою заміни її грою „Зірниця“. Всеукраїнські етапи гри „Зірниця“ відбуваються щорічно з відповідним державним фінансуванням.

Тому у 2013 і 2014 році Рада козацьких отаманів України і Центр національного відродження проводитимуть Всеукраїнські злети учасників гри за власні фонди зусиллями своїх громадських організацій. Всеукраїнський зліт „Джура-2011: Холодний Яр“ вже проводився таким чином без фінансової підтримки влади.

У зв’язку з цими обсатвинами, маємо дуже велику потребу залучити до участи у Всеукраїнському зборі у 2013 і 2014 роках молодіжні команди з діяспори, щоб зробити гру „Джура“ спільним проєктом всього світового українства і знайти фонди на його стабільний і системний розвиток.

Проведення в навчальних закладах України, незважаючи на відсутність державного фінансування, стало принциповою справою організаторів і учасників гри. Набрали широкої популярности гасла: „Українці мають право виховувати своїх дітей по-українськи“, „Нація міцнітиме, маючи свідомих українців!“.

Цього року фінальні змагання відбулися на теренах, уславлених подвигами січовиків Карпатської Січі.

Учасниками стали найкращі рої навчальних закладів з 21 області України. Юнаки та дівчата випробували свої сили у численних військово-спортивних та туристсько-спортивних змаганнях.

Вже традиційно в організації та проведенні гри взяли участь представники Українського Вільного Козацтва в Україні (Наказний кошовий отаман Анатолій Грива), Міжнародної федерації бойового гопака (президент Володимир Пилат), Вінницького козацького полку ім. Івана Богуна“ (отаман Володимир Воловодюк), Вінницького крайового козацького молодіжного об’єднання „Молода Подільська Січ“ (голова Валенти-

(Закінчення на стор. 17)

12-ий раз палала Лемківська ватра

Староста XII Лемківської Ватри Василь Гаргай та ведуча Галина Семеняк. (Фото: Андрій Хомик)

Андрій Хомик

ЕЛЕНВІЛ, Ню-Йорк. – 4 серпня знову палала ватра – в межах щорічної зустрічі лемків США. І була, як й усі попередні, визначною подією. Визначною і дуже теплою – не лише від сонечка, котре пекло, не шкодуючи артистів на сцені, але теплою в наших серцях, теплою від усвідомлення, що наше „огниско" – це наш пломінчик у численному морі ватр, що палають у багатьох місцях на Лемківщині, в Польщі, Україні та Канаді.

Ватру запалили юнаки, молоді лемки, народжені вже тут. Вони тут з родичами, і ті з тремтячими серцями оплескували церемонію відкриття Ватри. На сцені – провідники Організації Оборони Лемківщини (ООЛ). Незмінний староста Ватри Василь Гаргай вже 12-ий раз привітав присутніх, а о. Іван Кащак благословив усіх і саме дійство.

З черги, разом з вітаннями, голова ООЛ Зенко Галькович представив нову книгу, видану англійською мовою за фонди ООЛ – „Zakerzonnia. Ethnic Cleansing of the Ukrainian Minority in Poland. 1944-1947", член Президії Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань (СФУЛО) Андрій Хомик зачитав вітання від новообраної голову СФУЛО Софії Федини. Вона не лише провідник і політолог, але й відома співачка, і саме в той же вечір виступала на Лемківській Ватрі в Канаді.

Почався концерт – і саме він зробив цьогорічну Ватру безперечно кращою за попередні. Співали сестри Павлишини, Алла Кусевич з Андрієм Турчином, ансамбль „Самоцвіти". Під бурхливі оплески і щирий сміх читав Петро Вислоцький свої „віци". Скрипка Іннеси Декайло плакала і сміялась народними та сучасними ритмами.

Справжнім відкриттям нових талантів стало тріо „Ґердан" з Вашінґтону у складі Андрія Підківки, Соломії Горохівської та Річарда Мілера з Бразилії. Його акустична ґітара, в українських і латино-американських ритмах була фантастична. Дебютувала на фестивалі і чарівна Наталя Кікта з лемківськими піснями „Ой, верше мій, верше" та ін.

Увечорі почалася традиційна забава. На чудовій, накритій від непогоди танцювальній площі при звуках „Грому" охочі до танцю змагались з утомою до „білого ранку", а навколо, на траві зеленій та за столами – спогади та зустрічі, сміх і жарти, „погарик і сьпіванки".

Вранці в неділю, 5 серпня, в лемківській каплиці Владика Стемфордський Павло Хомницький відслужив Панахиду у пам'ять жертв сумнозвісної „Вісли" – з нагоди 65-ої річниці цієї акції. Прапори Відділів ООЛ та СУМ пестив легкий вітерець. Затихло птаство...Лемки стояли в молитві. В нашій пам'яті незгладимий біль – депортація. Її згадав Владика в своїй проповіді: „... Ці небажані еміґранти були розсіяні по чужій землі, як осінне листя. На жаль, сучасний український уряд не пам'ятає про тих, що втратили життя чи потерпіли під час Акції „Вісла" чи інших подій. Але ми пам'ятаємо і молимось за них".

На XII Ватрі не бракувало поживи для роздумів. Немало її дала доповідь, виголошена головою Світової Конференції Українських Державницьких Організацій Аскольдом Лозинським. Різних аспектів українсько-польських взаємин торкнувся доповідач, і червоною ниткою пройшла думка: „Ми повинні прощати, та не можемо забувати...".

І знову сцена ожила концертом. Знов чарівні „Ґердан", Люба Шибчик, А. Кусевич та А. Турчин, сестри Павлишини та „Самоцвіт". З авторською піснею успішно виступив юний ґітарист Максим Лозинський, з неабияким почуттям виконавши модерні композиції „Не спи, моя рідна земле" та „Вставай!". Приємною несподіванкою випурхнули на сцену чудові дівчата та юнаки з ансамблю „Бабаросин". Вони з Ню-Йорку, а я б подумав – з України, так професійно чарували глядача їх „Гопак", „Коломийка" та „Козачок".

І запалала XII Лемківська Ватра.

Ще Лемківські Ватри славні тим, що це фестивалі не лише для молоді, що різниться лише стилем музики. Ватри – для усіх поколінь. Старі та малі приходять подивитись і послухати, потанцювати і поспівати. Але передусім – помолитись і згадати. Ми маємо що згадати. Більшість з нас втратили свою землю, та ніхто з нас не втратив свою пам'ять і свою віру. Виростають нові покоління, народжені на інших землях, та прадідівська земля Лемківщини стукає їм у серце. І вони приходять до Ватри. У різних краях по усьому світі, та з одним духом у серцях – на Лемківщині, в Україні, Канаді та США.

Мені особисто до глибини душі схвилювала книжка віршів мого тата, Василя Хомика, в руках нашої чарівної ведучої Галини Семеняк. Вірші з тої книжки гармонійно впліталися в канву концертної програми. І закінчу я також словами його „Лемківської Молитви":

„...Тебе благаєм кожну днину
– Порви загради з днів війни
Верни нас в рідну Лемківщину
і самобутність сохрани".

Всеукраїнська гра...

(Закінчення зі стор. 16)

на Шпак), Кодацької паланки Війська Запорозького низового (отаман Владислав Ладигін), Рівненської обласної організації „Поліська Січ" Великого козацького кола (Кошовий отаман Олександер Грель), Шевченківського районного осередку Українського козацтва у Києві (отаман Ігор Звягін). Діяла козацька старшина табору.

У десяти видах змагань перемогли рої „Терен" (Черкаська область), „Дніпровські козаки" (Полтавська область), „Волинські яструби" (Волинська область) , „Мудрі сіроманці" (Миколаївська область), „Залізна варта" (Чернігівська область), „Засвіт" (Вінницька область).

Вагому фінансову підтримку надало Реєстрове українське народне козацтво (головний отаман Юрій Палієв) та Центр національного відродження (директор Тарас Рондзістий).

Анатолій Грива – керівник Головного штабу гри „Джура", Наказний кошовий отаман Українського вільного козацтва

Пам'яті колеґи...

(Закінчення зі стор. 15)

був шляхетним, тому його читали і поважали навіть його ідейні опоненти.

В „Українському Житті" він уміщував дуже корисні для громади статті на медичну проблематику, різні лікарські поради, але не менше – на громадсько-політичні та церковні теми, зокрема щодо становища Української Католицької Церкви та руху за Патріярхат.

Від січня 1962 року до квітня 1966-го д-р Т. Лапичак редаґував „Лікарський Вісник", усі 17 чисел, видані ним, містили просто блискучі редакційні статті, але також великі праці, наприклад, 22-сторінкова „Участь українських лікарів у нашому політичному житті", 11-сторінкова „Соціялізована медицина", 15-сторінкова „Нова візія світу", біографічні нариси про д-ра Івана Полетику, про лікарську родину Андрієвських, рецензії на радянсько-українські медичні видання.

У 1958 році д-р Т. Лапичак зредаґував 116-сторінковий „Лікарський Альманах", вмістивши в ньому нариси про чикаґських українських лікарів старої еміґрації – Володимира Сіменовича, Степана Гриневецького, Михайла Корбу, Кирила Біліка.

Від 1960 року д-р Т. Лапичак очолював редакційну колеґію наступного лікарського альманаху, зібрав для нього багато цінного матеріялу і написав дві великі статті – „Лікарі – журналісти і публіцисти" та „Лікарі в українській літературі". На жаль, цей альманах, з незалежних від голови редакційної колеґії причин, не побачив світу.

У 1960 році д-р Т. Лапичак разом з українським філософом д-ром Миколою Шлемкевичем заснував „Український Публіцистично-науковий Інститут", який видав низку солідних праць українською та англійською мовами. Крім цього, д-р Т. Лапичак був постійним автором журналу М. Шлемкевича „Листи до приятелів", де вмістив цілий цикл статтей „Про критику і критиків націоналізму" та провадив, з національно-самостійницьких позицій, дискусію з д-ром Андрієм Білинським, який стояв на прорадянських позиціях. А згодом – чи не говорить це про людську шляхетність? – д-р Т. Лапичак спонзорував видання спогадів свого опонента, д-ра А. Білинського.

Мабуть, найвизначнішим вислідом творчих зусиль лікаря-публіциста була праця д-ра Т. Лапичака, котра в 1962 році вийшла окремою книжкою, – „Український націоналізм – критика і оборона". У вступній статті до цієї книжки д-р М. Шлемкевич писав: „Це збірка есеїв, пройнята патосом ревізіонізму, незгасної рушійної сили людського духу й життя: патосом, особливо притаманним для нашої доби епохальних осягів та зламів, які ставлять перед людством щораз нові щораз тяжчі проблеми".

Певна річ, не всі читачі могли і можуть погодитися з поглядами, висловленими в цій праці, але годі заперечити, що вона містить дуже багато влучних, точних зауважень, обґрунтованих висновків, а також приваблює своєю чесністю та інтеліґентністю.

Д-р Т. Лапичак відійшов з цього світу передчасно (1914-1975), не вичерпавши усіх можливостей свого глибокого розуму і гарячого патріотичного серця, але те, що він встиг здійснити, варте поваги і вивчення наступними українськими поколіннями.

Чикаґо

В другу болючу річницю відходу на вічнй спочинок
нашого найдорожчого Тата, Дідуся і Вуйця

сл. п.

Василя Никифорука

поминальні Служби Божі будуть відправлені у:

- Церкві св. Юря - Ню-Йорк
- Церкві св. Юрія- Львів
- Церкві Успіння Пресвятої Богородиці - Городенка
- Катедральному Соборі св. Воскресіння - Івано-Франківськ
- Церкві свв. Володимира і Ольги - Чикаґо
- Катедрі св. Володимира - Стамфорд

Просимо о молитвии.

Родина

Ділимося сумною вісткою,
що 22 серпня 2012 року,
на 93-му році життя
відійшла у Вічність

св. п.

СТЕФАНІЯ КОСОВИЧ

Добродій Пласту

Член Управи Пластприяту в Ню-Йорку від 1967 року, довголітня голова Пластприяту, член Управи Пластової Оселі «Вовча Тропа» в Іст Четгем, член Дирекції Пластової Фундації в Ню-Йорку.

За довголітню працю на користь пластової молоді нагороджена Почесним Званням „Добродій Пласту".

Вічна Їй пам'ять!

Родині Покійної складаємо глибокі вислови співчуття.

Управа Ланки Батьків в Ню-Йорку

Станична Пластова Старшина в Ню-Йорку

З Волі Всевишнього в четвер, 2 серпня 2012 р.
відійшла у вічність наша незабутня
МАМА і БАБУНЯ

св. п.

КАТЕРИНА ВАСИЛІВ СИДОРЕНКО

вдова св. п. мистця Петра Сидоренка

Народилася 13 квітня 1926 р. у Видерті на Волині. Донька св. п. о. прот. Йосипа Василіва і св. п. добр. Єлисавети Василів (з дому Білецька). Переживши втечу від комуни, після Другої Світової Війни опинилася у Німеччині у таборах Ді-Пі. Закінчила Українську Реальну Гімназію в Новім Ульмі (Випуск I) 1946 р. і студіювала медицину при Johann Wolfgang Goethe-Universität у Frankfurt am Main. Еміґрувала у 1949 р. до Канади. Отримала у 1984 р. ступінь B.A. (Socio-Cultural Anthropology) при University of Toronto. Виховала із дружиною Петром сина Василя, композитора і доню Галину, лінґвіста.

Протягом останніх 20 років спогади св. п. Катерини друкувалися у часописах і журналах Канади (Вісник, Катедральний Листок, Катедральні Дзвони, Новий Шлях, Промінь, Український Голос), США (Свобода, Альманах УНС), України (Бористен, Полісся, Холмські Скрижалі) і Польщі (Над Бугом і Нарвою, Наше Життя). Її вірш "Воскресне Холмщина" (1992), присвячений "усім Холмщакам на рідній Холмщині та в розсіянні сущим," назавжди дзвенітиме вірою у живучість душі рідної землі її батька.

По трьох панахидах у Cardinal Funeral Home похорон відбувся 8 серпня з Православної Катедри Св. Володимира на цвинтар Prospect, секція 30, місце 511, у Торонто, Канада.

З довічною любов'ю залишаються:

син	- ВАСИЛЬ СИДОРЕНКО з дружиною НАДІЄЮ
внуки	- НАТАЛЯ і ПЕТРУСЬ
донька	- д-р ГАЛИНА СИДОРЕНКО
сестра	- ЛЮБОВ ВАСИЛІВ БАЗЮК
племінник	- АНДРІЙ БАЗЮК із родиною
племінниця	- д-р НАТАЛІЯ БАЗЮК із родиною

чисельна родина в Канаді, Америці, Україні, Росії, Гонконґу і Дюбаї

Царство Їй Небесне!

У пам'ять св. п. Катерини родина буде вдячна за пожертви на фонд
Sydorenko Memorial Publication Fund
52 Brumell Ave., Toronto, ON M6S 4G5 Canada
на збереження довоєнних і повоєнних архівних матеріялів
і видання спогадів св. п. Петра і Катерини Сидоренків

Ділимося сумною вісткою,
що 4 вересня 2012 року
несподівано відійшов у Божу вічність
на 92-му році життя
мій найдорожчий МУЖ І ДРУГ

св. п.

д-р Ярослав Музичка

народжений в священичій родині 11 червня 1921 року в селі Голешеві, Жидачівського повіту в Україні.

Студії із ступенем доктора медицини завершив в Університеті Людвіґа Максиміліяна в Мюнхені.

Провадив приватну практику із спеціялізацією у внутрішній медицині і рівночасно співпрацював у лікарні Mercy Medical Center в Кентон, Огайо, де був визначним членом Stark County Medical Society і численних інших професійних організацій. Був членом Українського Лікарського Товариства Північної Америки та Українських Американських Ветеранів.

Був взірцевим Християнином і щедро спомагав церковні і народні справи в Україні і діяспорі.

Похоронні відправи відбулися з Української Католицької Катедри св. Йосафата в Клівленді, Огайо, на кладовище св. Андрея в Пармі, Огайо.

Залишені у глибокому смутку:

дружина	- Ляриса Зварун-Музичка
шваґер	- Андрій Зварун з родиною

та дальша родина в Україні, Америці і Канаді.

Рідні просять злучитися з їх молитвами за душу Покійного.

Вічна Йому пам'ять!

У ВОСЬМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБЦІ

св. п. МАРІЇ РУСИНКО

з дому СОТОЦЬКА

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДАМИ
будуть відправлені 28 вересня 2012 р.

в церквах:

- **св. Миколая в Пасейку, Н. Дж.;**
- **св. Анни у Варрінтон, Па.;**
- **в Кинашеві, Україна;**
- **в Аннотолі, Україна.**

У глибокому смутку залишились:

муж	**– ПЕТРО**
сини	**– РОМАН з дружиною БАРБАРОЮ**
	– БОГДАН з донькою ТАНЕЮ
	– ОРЕСТ з дружиною ІРИНОЮ і доньками ТАТЬЯНОЮ і ОКСАНОЮ
сестра	**– ЛЮБА в Україні**
кузини	**– МИКОЛА й ОЛЕКСАНДЕР**

та ближча і дальша родина в Україні.

Приятелів і знайомих про молитви за спокій душі покійної МАРІЇ просить муж ПЕТРО з родиною.

Ділимося сумною вісткою з
родиною і приятелями, що в
неділю,16 вересня 2012 року,
на 98-му році життя, спокійно
відійшла у Вічність в присутності
своїх дітей по прийнятті Святих
Тайн, наша найдорожча
Мама, Буня, Вуянка і Тета,

св. п.

Стефанія Ракоча

з дому Хімічук

народжена в с. Кам'янка, Україна.

Похоронні відправи відбулися в суботу, 22 вересня, в Українській католицькій церкві Благовіщення Пресвятої Богородиці в Melrose Park, PA., а відтак на цвинтарі св. Марії у Fox Chase/Elkins Park, PA.

Залишені в сумтку:

син	- Ярема з дружиною Теренею
донька	- Христина з мужем Михасем Кострицьким
внучки	- Олеся, Ганнуся і Христина
племінники:	- Христя Лазор-Стецик з родиною
	- Юрко Телепко з родиною
	- Емілія Кочетова з родиною

Родина просить про молитви за душу Покійної та щиро дякує за пожертви які можна складати на:

- Metropolitan Sheptytsky Institute of Eastern Studies
  223 Main Street, Ottawa, Ontario, K1S 1C4, Canada

або на

- "Our Life" Ukrainian Journal
  203 Second Avenue 5th Floor, New York, NY 10003-5706

Святі Літургії відправлятимуться в церквах:

- Богоявлення Господнього, St. Petersburg, FL
- Благовіщення Пресвятої Богородиці, Melrose Park, PA
- св. Івана Хрестителя, Whippany, NJ
- свв. Петра і Павла, Соснівка, Україна
- св Івана Хрестителя, Newark, NJ

Вічна Їй пам'ять!

Дім близько Союзівки і українських церков - 2 спальні, 2 лазнички, ґараж, балькони/веранда. Велика посілість. Викінчена півниця з кухнею і лазничкою.
Tel. 561-309-5908, 845-253-0028.

ПРАЦЯ

Пошукуємо жінку по догляду за 3-річним хлопчиком у Bayside, NY. Українська мова обов'язкова. Власне авто бажане. Два дні на тиждень - у середу і четвер. дні праці збільшаться в грудні. Тел. 646-763-0045.

Пошукуємо жінку по догляду старшої жінки у штаті Нью-Йорк. Праця з проживанням.
Тел. 845-647-6329

ЗНАЙОМСТВО

Українка, 60, легально у США, хоче познайомитися з доброю людиною для цікавого життя і звичайного людського щастя.
Тел. 1-718-253-0379 Анна